

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKHAKA

«Ruslar 100 Türk imamını
Moskova'ya davet ettiler.»
— Gazeteler —

Kruçef — Bakalım bu kapıdan girebilir miyim!..

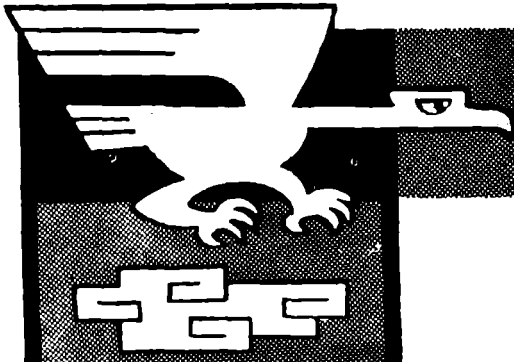
**Tasarrufu sevdiren...
geliřtiren banka**

Tasarrufu teşvik gayesiyle memleketimizde ikramiye sistemini ilk defa tatbik eden ve bu sistemi faydalı bir şekilde geliştiren banka Türkiye İř Bankasıdır. Türkiye İř Bankası, ilk ikramiye keşidesinin yapıldığı 1930 yılından bu yana 214 631 tahliliye 56 MİLYON lira tutarında zengin ve çeşitli ikramiyeler dağıtmıştır. 1964 ikramiye plânının tutarı ise tam 11 MİLYON liradır.

PARANIZIN... İSTİKBALİNİZİN EMNİYETİDİR

Akbaba

İnönü'ye Açık Mektup

SİYASİ MİZAH GAZETESİ

BAŞYAZARI :
Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ :

Aziz Nesin, Adnan Vell, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Nimet Arzik, Necdet Rıfıttı, Salâhatin Kutlu, Zeyyat Selimoğlu, Cenap Güven, Burhan Esen, Kenan Akıncı, Reşit Aşçıoğlu, Vedat Saygel, Kudret Sinan.

ÇEVİRGEN AİLESİ :
Vâ - Nû, Semiramis Aydınlik, Ergin Ortaç, Gülden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ :
Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Cafer Zorlu, Mehmet Polat, Semih Balcıoğlu, Mîm Uykuşuz, Zeki Beyner, Bülent Şeren, Burhan Solukçu, Şadi Dinççağ, Mıstık.

Yazı işlerini tûlen idare eden :
Kadri Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :

Akbaba Matbaası
Kapak baskısı :
Şaka Matbaası

Abone bedeli : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Fiatı : 100 kuruştur.

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10

Daire : 3.

Telefon : 22 18 11

İLAN FİATİ :

Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.
11 Haziran 1964

Cilt : 6 — Sayı : 24

YIL : 42

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

SAYIN Başbakanımız, Siz, Kurtuluş Savaşında, çeteyi ordu yapan insansınız. Bu savaş yıllarında Genel Kurmay Başkanı oldunuz, Garp Cephesi Kumandanı oldunuz. İlk zafer sizin adınızı taşır, daha doğrusu, sizin soyadınız, ilk zaferin kazanıldığı yerdir. Simsiyah saçlarla gittiğiniz Lozan'dan bembeyaz saçlarla döndünüz. Yeni Türkiye'nin baş mimarlarından birisiniz. Doğu dağlarında yankılar yapan tren sesleri sizindir. Giydığımız kumaş tezgâhlarını Rusya'dan siz alıp getirdiniz. Yıkandığımız su, yakığımız ışık, bindiğimiz taşıt sizin çabanızla tabiiyet değiştirdi. Vatandaşlarımızın temelinden çatısına kadar, her yerinde emeğiniz vardır, göz nurunuz vardır, alın teriniz vardır.

Sekiz, on yıl önce çok bunaldığınız bir gün, haykırdığınız cümle hâlâ bıçak gibi yüreğimde saplı duruyor:

— Biz bu vatani sokakta bulmadık, demiştiniz.

Bu mektubu, işte böyle bir adama, böyle bir İsmet Paşa'ya yazıyor bu kalem.

Sayın Başbakanımız, Atatürk'ün ölümü karşısında memleketin nasıl sarsıldığını, her Türk evinin babasını kaybetmişçesine nasıl ağladığını bilirsiniz.

Tek tesellimiz vardı: Sizin sağlığınız.

Ça-kaya köşküne yerleştikten az sonra, ilk işiniz ne oldu Paşam?.. Atatürk'ün sağlığında, onun mektebinde yetişmiş, ondan ışık almış, gün görmüş, tecrübe görmüş insanları oturdukları koltuklardan birer birer atmak.

Batı kültürü ile yetişmiş seçkin devlet adamımız Şükrü Ka-ya: «En çok hizmet edebileceğim çağda, bütün imkânlar elimden alındı» diye inliye, inliye öldü...

O, oturduğu koltuğu dolduran adamdı. Siz, oturduğu koltukta kaybolan adamları seçtiniz!

Politika meydanında bütün karşısına çıkanları amansız gü-

cüyle yenen İnönü, ne yazık ki, daima içindeki şüpheye yenilmişti.

Eğer, Atatürk'ün emrinde ve sizin başkanlığınızda hizmet etmiş eski arkadaşlarınızı birer birer yok etmeseydiniz, bugün böyle mi olurdu memleketin manzarası?

Siz, hizmeti ve sadakati, paraların ve pulların üstünden Atatürk'ün resimlerini silmek, top-rağa kavuşturulmamış tabutunu kilit altında tutmak sanan ahmakları çevrenizden defedemediğiniz içindir ki, başınıza ve başımıza bunca belâ geldi.

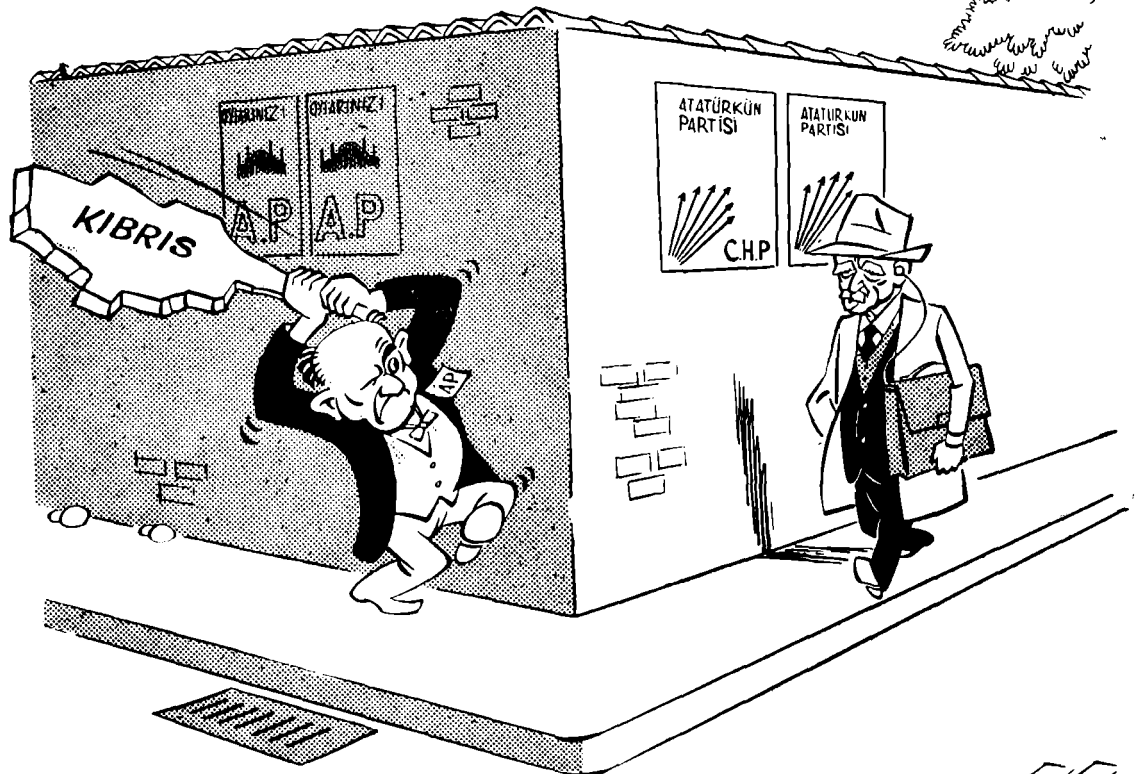
Bilirim Paşam, düşüncenize karşı düşünceye tahammülünüz yoktur. Sizin için beğenilen adam, güvenilen adam, sizin düşüncenizi dile getiren adamdır.

Memlekete getirdiğiniz demok-rasiyi, bir türlü kapınızdan içeri sokmadınız...

Ona: «Buyur» dediğiniz gün ne kadar rahat edeceksiniz, ne kadar rahat edeceğiniz Paşam, ne kadar, ne kadar, ne kadar...

Yusuf Ziya ORTAÇ

A.P. liler, Kıbrıs meselesinde Halk Partisi'ni suçluyorlar. — Gazeteler —

Yazısız

Eski Hamam Eski Tas

ŞENYUVA apartmanının kapıcısı Aziz, apartmanın merdivenlerini, arap sabunu ile iyice fırçalıyor, sonra da bol su ile şakır şakır yıkayıp kire a-kıtiyordu. Bu işi, haftada iki sefer yaptığı halde, 4 numaralı dairenin hizmetçisi Zeynep, merdivenleri, nedense temiz tutmuyordu. Hele 4 numaranın taşıdığı, çöp tenekesinin sızıntıları ile, her gün kirleniyordu.

Aziz, 4 numaranın servis kapısının önünü fırçalarken durdu. Yerdeki lekeleri görünce sinirlendi:

— Hey Yarappim bel!.. Ne pis garıymış bu Zeynep didikleri.. Künde temizlerim, künde kirlendirir..

Lâfını bitirmeden servis kapısı açıldı. Besbelli kapıcının homurtusunu duymuştu Zeynep.. Hışımıla:

— Ne dırlanıyon?.. dedi.
— Beri bah, sana yılz sefer tenbihledim, çöp gutusunu tâmir ittirin deyi.. Her gün silmeye gol, bacak dayanır mı buna?..

— Ben de hanıma ağnattım.. «Silsin eşşek gibi» didi. «Vazifesi neymiş?..» didi.

— Benim vazfem gapıcılık.. Hanımın kirini temizliyemem ben..
— Hışşt, ussul konuş len.. Hanım mutlağa girip çıkıyor. Duyuvirir sesini..

— Duyarsa bi gorkum mu var?..

— Öyle dime.. Zengin adamın baş idilmez..

— Kim var idi ağşem sizde?.. Gine misafir mi var idi?..

— He ye..

— Kimidi?..

— Supi beyler var idi.. Madam Ancel ilen beyi var idi.. Bi de Belediyenin Edaletci üyesi var idi..

— Peker mi oynadılar gene?..

— Yooo.. Bey, peker oynatmayor hanıma gayrı.. Peker değil de, çok bi nâzik işlerden konuş-tular..

— Sen ağnat canım.. Ben hem iş görürüm, hem de seni diyne-rim..

— Ağnatması, işte bu.. Bizim bey portuman yaptıriyo bu yaz.. Gayrı burdan çıkcez..

— Maşşallah.. Nirde yaptıriyo portumanı?..

— Topağacında..

— Arsası var mı ki?..

— Arsa da var, para da var.. Emme esas zorluk ordan gelme-yor..

— Nirden geliyor?..

— Gat işi, zorumuş azcık.. Bizim beye beş gat yapan dirleri-miş. O da yedi gattan aşşâ razı gelmem deyor..

— Haaaa, o gat işini ben de duydum. Belediye izin virmez imiş.. Belediyenin anasına söv-sen o gader gızmayormuş da, gat işi didiler mi, tekmil cinleri beyninin orta yerinde miting ya-pıyormuş. Belediye'ye gat dime de, ne dirsene di..

— Emme, bizim bey golayını buldu onun..

— Neymiş golayı?..

— Senin heç bi şeyden haba-rın yok besbelli.. Bizim bey seçi-mi kazandı, bilmeyon mu?..

— Haaa, duydum onu.. Ratyo da söylemiş.. Fetanet portuma-

nın gapıcısı ağnattı dün.. Ne seçimini kazandı sizin bey?..

— Hani geçen bazar günü seçimler olmadı mı?..

— Oldu da, o seçimi kazanan ne çıkıyor?..

— Senotur çıkıyo.. Senotur demek, yaniya alafranga meppus demek.. Bu senoturlar, esas öteki meppuslardan daha nâdir.. Okuyup yazmışlığı ziyade olan-ları senotur yapayorlar.. Temsil senin okuyup yazmışlığın yok. Temsil imzanı bilem atamayon.. Temsil donunu bilem bağlaya-mayon.. Meppus olabilin emme, senotur olaman.. Senotur didi-ğin büyük adam metebinden çıkma olcek.. Bi kez de seçimi kazandın mı, at ta onun meydan da.. Bunların her yerdeki hatı-rısı büyük oluyor.. Angara'da bi kez ayağa kalkıp da nutuk vir-meye başladı mı, hemen «sen otur» deyolarırmış.. Ondankelli, adına «senotur» demişler..

— Pekey, bi adam senotur olunce, portumana kaç gat mü-sade çıkıyor?..

— Hah işte, esas şincik, lâhır-dının göbeğine geldik.. Eğerkim Belediye gata izin birmezse, bey de «ben bu gatları sizin enseniz-de yaparım» diyesiymiş.. Beledi-yenin barmak galdıran adamlarından çoğu, bizim beyin parti-sinden çıkma.. Emme bey işi orıya vardiirmek istemiyor.. «Az-cık masarifinen halliderim ben bu işi» didi.. Şincik bevin portu-manı yedi gat olcek.. Tavan gati da hariç..

— Başga ne konuşular ağşem?..

Adnan Veli

— Bi de şeyi konuşular.. Hani dört yıl önceki Askeriye gelmiş-i di ya, başa?..

— He..

— İşte, o işten şikâyet ittiler.. Hani bi mettep çocuğunu vur-muşlardı Beyazıt'ın orta yirinde, biliyon mu?.. Bunun üzerine de Demirgıratı tüm toplamış-lardı..

— He, biliyom.. İftilal..

— İftilal mı, miftilal mı, ora-sını pek bilemeyom da, fena ol-muş deyi epeyi lâf ittiler.. Esgiyi çok arayorlar.. Esgiden her bi şey selbes imiş.. Milyon kazan-manın bin çeşidi varmış da, şincik çok eziyetli olmuş deyi konuşular.. Bizim bey de, sırf o sebebe senoturluğa heves it-miş..

— Sizin misafirler de bizden, dimek ki..

— Siz kimsiniz?..

— Yaniya Edaletten..

— Gümüşpala'yı demiyon mu?..

— He ye..

— Elhamdüllah hepimiz orda-nız.. Rahmetli bilem, mefat itmeden öncesi, Gümüşpala'ya bi noter kâhıtı virmiş de, benim yerime gayrı bundan sonra ne iş yapmak ilâzımsa, sen yapan paşa, demiş. Paşa da ondan kelli, Rahmetlinin umumî vekili ol-muş. Sırf onun yolundan gide-siymiş.

— Kim ağnattı onu sana?..

— Beyin gaynanasına, cenaze-nin gırkında okumıya Hoca gel-di-di de, o ağnattı. İsmet Paşa-ya galsa, müslümanlığı sırf ya-sak ideceğmiş emme, Gümüşpala irazı olmamış. Bu işe gatiyen izin viremem demiş. İsmet Paşa da Gümüşpala'ya ondan kelli gızı-yormuş.

— Hoca doğru demiş. Gümüş-pala olmasa, öbürü, bizim temel-li iflâhımızı kescek emme, Gü-müşpala durduruyormuş onu.. Hattâ şincik bi ganun çıkıyor-muş, daha da beter..

— Ne ganunuymuş o?..

— Pilân deyi bi lâf duydun mu sen hiç?..

— Duydum..

— Ne demiye geleyor bu pilân, eşittin mi?..

— Eşittim. Tüm Ümmeti Mu-hammed'in zararına, değil mi?..

Bitmemiş senfoni!.

— Hah, tamam gonaştun.. Bu pilânın içindeki matteler çok bi fena mattelerimış.. Azcık sokul da ağnatayım..

— Sen ağnat.. Hanım duymaz..

— Hani, bismillâh deyip de, hem ailesi, hem de efendisi bi yatağa girerler ya?..

— He..

— Şincik onu da yasak idiyorlarımış.. Her daim yok o iş..

— Dime be?..

— Vallaha diyom Zeynep.. Hökûmattan müsaade almayınca, yasak..

— Hökûmat nirden bilecek bi evin içinde olanları?..

— Yatak odasının gapısına gonturol goycek canım..

— Bizim hanım, dünyada gabul itmez o işi.. Niden dersen fazla düşkün o işe..

— Gabul itmemek ne demek?.. Ganun bu be!..

— Kim yapıyor bu ganunu acep?..

— İsmet Paşanın gendisi..

— Zaar gendisi ehthiyarladı dey, herkeşe de yasak itcek..

— Ondan kelli, elimizi azcık çabuk dutalım..

— Hişşşt, çek ordan elini, eşek.. Benim sütçüm var aslan gibi.. Vallaha onun gulağına bi lâf disem, seni keser be..

— Şaka yaptım Zeynep len.. Sen de hemen cırmızlanıyon..

— O yerin şakası olmaz.. O yere el sürdütmem ben..

— Pekey.. Bağarma..

— Ben o işten kelli, garnıma yazı bilem yazdırtmadım hoca.. O gader yalvardı da..

— Dür bakıyım.. Gapı çalındı besbelli..

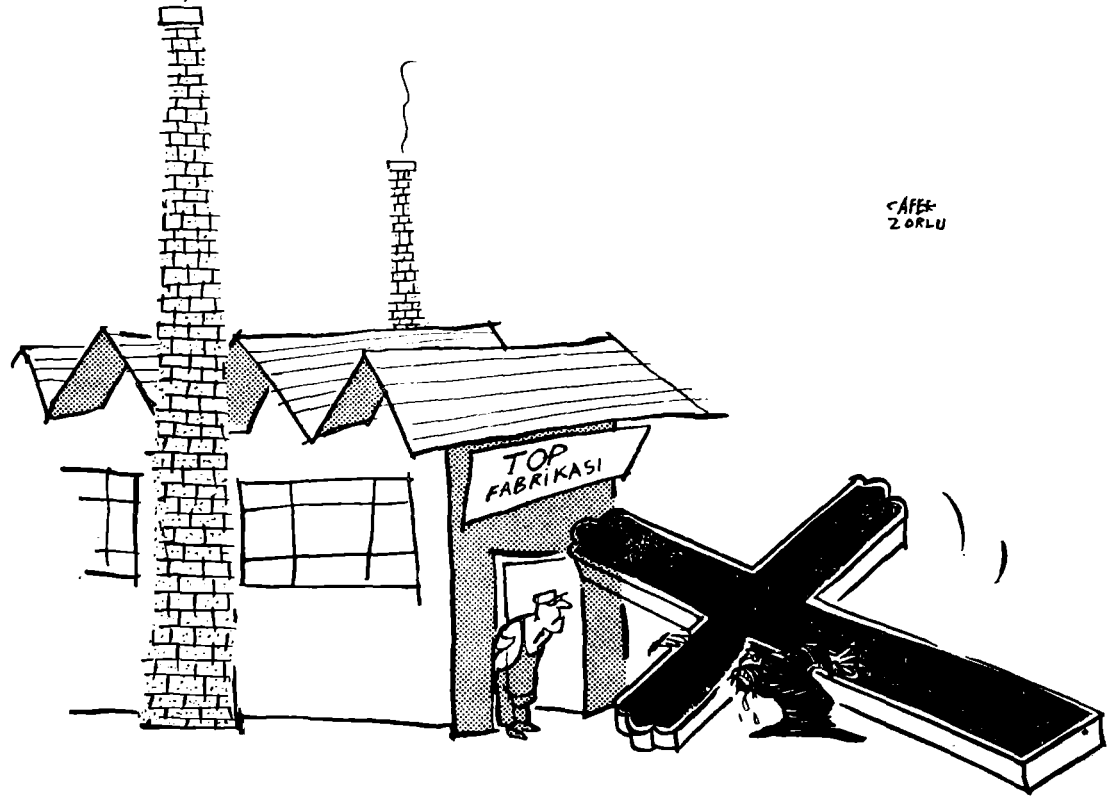
— Bakkaldır.. Bey ağşem için içki ismarişi virdi de..

— Gene mi misafir var ağşeme?..

— Gat işini gonaşmıya gelecekler didim ya..

— Haaa, demek artık sağlama bağlanıyor.. Dimek, seni de gaybetcez temelli..

«Makariyos top sipariş ediyor...» — Gazeteler —

— Kaç top çıkar usta bundan?

— Sen gendi ailene bak eşşöğ-lu.. İki dene çocuğun var, utanmayon mu?..

— Sen de gendini sütçüyün deyon emme, dün zabahunan burıya goka gola getiren Hüseyin'in sana ne ittiğini görmedim mi sankim?

— Sus köpek.. Bi duyan olmasın.. Herkeşin evini yıkan sen.. Ben köyden siftah gelme değilim.. Alafıranga aile hizmetçüsüüm ben.. Hadi sil şu daşları da cehennem ol aşşâ..

Zeynep, kapıcının sululuğuna epice içerlemişti. Servis kapısını çat diye adamın suratına kapadı.

Aziz, kendi kendine söylendi:

— Vallaha bu hizmetçü milleti, gatiyen adam olmaz..

Adnan VELİ

Kibarların düşkünü

Bugün köşe kapınca hemen unuttun dünü,
Bir parça yere indir yükseklerden gözünü,
Ne kadar maskelesen herkes tanır yüzünü,
Sakin atma yabana ataların sözünü:
Kibarların düşkünü beyaz giyer kış günü!

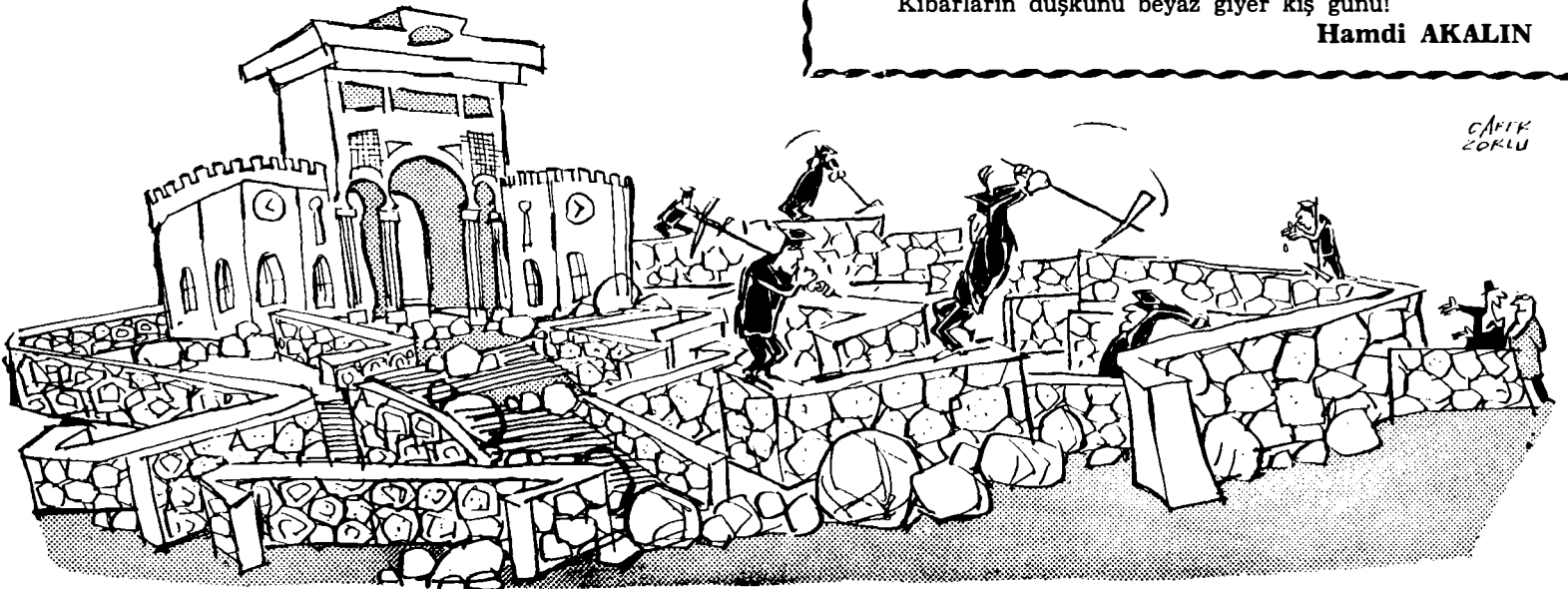
Olduğun gibi görün, züppeliği gel bırak,
Gerçeklere eğil de şöyle etrafına bak!
Her işimiz tam gibi, kel başa şimşir tarak,
Evde bulgur yok amma tertipleriz «yaş günü»
Kibarların düşkünü beyaz giyer kış günü!

Görelim memlekete yararlı eserini,
Andırırın daima nalıncı keserini!
Yalnız twist yaparken akıt alın terini!
Geçsin eğlencelerle haftanın üç beş günü:
Kibarların düşkünü beyaz giyer kış günü!

Kim dedi seçime gir, adaylığı koy diye,
O akılsız kafanla bize göster boy, diye?
Günlerce hasta gibi sayıkladın oy diye,
Üstelik gürültüye gitti bunca iş günü,
Kibarların düşkünü beyaz giyer kış günü!

Hamdi AKALIN

Üniversiteli talebeler tatilde Anadolu'da yol yapacak... — Gazeteler —

— Bravo çocuklara, işe buradan başlamışlar!

PAZARTESİ :

Dolmabahçe çamlıklarında iki aşık yakalanmış. Kız on yedi yaşında... Oğlan henüz yirmisine basmış... Sizin anıyacağınız iki çiçeği burnunda.

Ama genç aşıkların yalnız çiçekleri burunlarında değil, bıçakları da ellerinde imiş. Ve ellerindeki bu sustalı çakıllarla ihtiyar ağaçların güngörmüş gövdelerine kalb resimleri çizerek yakalanmışlar.

Hoş, bizde zaten aşıkların elleri bıçaklı olsa bir türlü... Olmasa bir başka türlü...

Ellerinde bıçak oldu mu, bekçi polis, jandarma, hangisi ras-gelirse:

— Bıçak taşımak yasaktır... Diye üstlerine gider.

Ellerinde bıçak olmasa, bu sefer gözü kararmış serseriler, bıçkınlı, külhanbeyler «Bıçımın ne getirmek için» üstlerine gider.

Peki ne yapınlar aşıklar?

Zaten onların ne yapacaklarını şaşırıkları da hallerinden belli... Şehir ortasında sustalı çakı elde dolaşmak ne demek?

— Biz birbirimizi seviyoruz; kim kime ihanet ederse öteki bu bıçakla cezasını verecekti... Diye mazeret de bulmuşlar üstelik.

Aaaah ah... Şu aşk denen nesne başka ülkelerde bir güzelim iştir. Bize gelince, tabanca, bıçak, mazeret, balta, brovning, alıptatlar, ustura... Ve daha ne bileyim, aklınıza ateşli ateşsiz, kesici kör ne kadar silâh gelirse onlarsız olamıyor.

Ne yapmalı? Aşıklar arasında bir büyük silâhsızlanma konferansı mı toplamalı?

Aşkı silâhsızlandırmak gerek... Hele kadınların silâhları zaten varken, bir de üstüne üstlük ne gayret ederler? Akıl sır ermez.

SALI :

Ünlü bir İspanyol güreşçisi, Manuel Benítez, bir hain boğanın hücumuna uğruyarak ağır biçimde yaralanmış. Manuel, tam elinde kılıçlarla boğaya yaklaştığı sırada, hayvan dişivermiş karnını...

Bu tip haberleri değişik davranışlarla karşılayanlar çoktur. Bazıları:

— Vah evlâdım, yazık çocuğal diye güreşçiye hayıflanır.

Bazıları ise:

— Oh olmuş! Elin masum hayvanına durup dururken hücum edenlerin hali budur... Diye dobra dobra konuşur.

Bu ikili duygular bizim aklı-mıza bir fıkra getirdi.

Bilirsiniz, boğa güreşlerinde seyirciler ayağa kalkıp güzel bir harekti:

— Ole!... Nidasıyla alkışlarlar. Ve şimdi devam edelim:

Bir boğa güreşinde herkes pek heyecanlı. Dövüş kızışmış. Tam maçın ortalık yerinde boğa savlet edince tribünlerden bir küçük adam ayağa kalkıp:

— Ole!... Diye bağırır.

Biraz sonra boğa bir atak daha yapmış, küçük adam gene fırlamış:

— Ole!

Biraz sonra aynı durum:

— Ole!

Çevresindekiler kızıp küçük adamın üstüne yürümüşler.. Handiyse dövecekler:

— Ne yapıyorsun ulan sen?

Küçük adam edepsizleşmiş:

— Size ne yahu! Ben boğayı tutuyorum.

Zavallı boğalar, onları tutan o kadar az ki... İnsanlar bir meydanda hayvanları ustalıkla

öldürmekten zevk alır. Ve hayvan kendisini korumak için insanı yaraladı mı basar millet feryadı:

— Zavallı usta, bir tane, kahr-raman matador yaralandı!

Eeee... Men dakika dukka...

ÇARŞAMBA :

Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Korgeneral Ülgenalp açıklama yapmış:

— Türkiye'de 110.000 camie karşılık ancak 15.000 ehliyetli din adamı var.

Korkunç rakam... Ve bu sayıları öğrendikten sonra dünyanın yuvarlak değil düz olduğunu iddia eden müftülere nasıl şaşar, nasıl kızarsınız?

Bir camie günde kaç adam girer? Bir imamı günde kaç kişi dinler?

Otobüs şoföründen bile ehliyet soran cemiyet, imamın ehli-yetsiz ile nereye kadar gider?

Tevekkeli aldı yürüdü hurafe-lerle taassuplar ve softalıklar... Din adamı ehil olsa, zaten Tür-kiye'de gericilik diye bir dâva

kalmaz... Her şeyde geriiz ya... İmamda niçin ileri olalım?

PERŞEMBE :

İmamdan söz açtık bir papaz haberi ile devam edelim:

İspanya'da Malaga bölgesinde bir papaz bikinilere kızmış.

Niçin kızmış? Papaz efendi bakmış ki yakındaki plajlar cıvıl cıvıl çıplak genç kız ve kadınlarla dolu... Cennetteki huriler inmişler, yeryüzünde kendilerini dalgaların kucağına atıyorlar. Hemen kürsüye çıkıp vermiş vaazı:

— Bikinilerin hepsi yakılmalıdır!

— Turizm denen nesne rezalettir!

Amandır, zamandır, dinleme-miş papaz efendi...

İspanya öyle bir memleket ki, dış ticaret dengesini turizm geliriyle buluyor. Bunun üzerine hükümet hemen kızgın papaz efendinin çaresine bakmış.

Vaktiyle İspanya'da gene böyle bir bikini düşmanlığı salgını başlamıştı. Polis plajları dolaşı-

yor; bikinili kadın gördü mü, yanına yaklaşıp, fısıldıyormuş:

— Yasaktır hanımefendi. Bir keresinde bir Fransız gü-zelinin dimdik göğüslerine, ay gibi kalçalarına bakıp yutkunan polisin biri:

— Yasaktır madam... Demiş, çift parçalı mayo giymek yasaktır!

Fransız güzeli işveli ve cilveli: — Yaaa... Diye cevap vermiş,

peki hangi parçayı çıkarayım?

CUMA :

Çingenelere ait «Boncuk» adında bir ayı kendisiyle alay eden Mustafa Gül adında bir vatandaşın evine hücum edip camı çerçeveyi indirmiş. Mustafa Gül'ü almış altına... Elinden pardon pençelerinden zor kurtarmışlar.

Şimdi biliyoruz, bu haberi okuyanlar:

— Vay ayı, vay... diyorlar.

Vay ki, vay... Her zaman insanların yaptığını bazan böyle sahici ayılar yapar!

CUMARTESİ :

Önce şöyle başladı. Pala Paşa:

— Masa başında memleket idare edilmez... Dedi.

Kemal Satır'ın da cevabı:

— Deli danalar gibi dolaşmakla da memleket idare edilmez.

Böylece siyasi edebiyatımıza bir yeni buluş daha katılmış oldu.

Peki bütün bunlardan sonra biz bir sual soralım:

— Memleket masa başından idare edilmez, deli danalar gibi dolaşmakla da idare edilmez...

E, nasıl idare edilir?

Deli olmıyan bir dananın masa başında oturmasıyla mı?

Nice öküzün ve nice ineğin, nice yüksek masalarda oturduğu şu dünyada insanın hak vereceği geliyor Kemal Satıra... Yalnız bir bu konuşmalara, bir de dünyanın ve memleketin koltuk kavgalarına baktıkça, Ömer Hayyamın şu dörtlüğüne de hak vereceği geliyor:

Gökte bir öküz varmış, adı Pervin;

Bir öküz de altındaymış yerin.

Sen asıl iki öküz arasında

Tepişmesine bak şu eşeklerin!

Görülüyor ki memleket idaresi hakkında sayın Satır'ın benzetisi eski bir ekolden geliyor. Ama Hayyam'la Satır arasında ne fark var?

Hiç... Biri şair zarafeti ile eline diviti almış, öteki de politikacı umursamazlığı ile satır...

PAZAR :

Yeni elli liralıklar tedavüle çıkıyormuş.

Eski elli liralıklar artık kullanıla kullanıla buruşup eskidiği için, yerine gıcır gıcır, pırl pırl, hışır hışır, yepyeni elli liralıklar çıkarılıyor.

Çok vatandaşımız bu haberi okuyunca kimbilir ne kadar sevinmişlerdir:

— Oh yahu... Kurtulduk o eski pis paralardan... Diye.

Koyarsın cüzdanın içine gıcır gıcır ellilikleri, sırası geldi mi çeker çeker kullanırsın.

Çok vatandaşımız da kimbilir ne kadar kayıtsız kalmışlardır:

— Bize ne elliliklerden... Diye.

Madeni paralardan yukarı-sını kullanmıyanlar için yeni ellilikler ne ifade eder?

Ama yenilik yeniliktir. Hiçbir şeyde yenilik yapamamak bile paralarda yenilik yapalım. Yeniliğin değerini hiç olmazsa böylece elle tutulur, gözle görülür biçimde anlatmış oluruz.

A.P. Kıbrıs'ı propaganda konusu yaptı..

Canbaz!

Sos'ların eşleri...

Sos canım sos işte... Sosyalistin kısaltılmışı... Sos diyorlar onlara kısa kesmek'çin!... Sos'ların eşleri de var... Zarif, süslü, çilesiz, rüyamızdaki dünyalarda bütün kadınların olmalarını istediğimiz gibi...

1 numaralı Sos'un karısının günyüdü... Eski dünyadan büsbütün kopmadıkları için, tabii kabul günleri var onların da... 1 numaralı Sos'un eşinin kabul günyüdü... 1 numaralı Sos, Eyüboğludur... Vatanın sahibi, Yön'ün sahibi, eski milletvekili, yumuşak, zeki, nâzik, sos Eyüboğlu!

Çay için, tuzlusu da, tatlısı da (nefisti çikolatalı pastalar), Angora diye bir pastahane var ya, oradan getirtilmişti, memleket kadar uzun, matem kadar kara, sosyal adaletin geleceği kadar parlak bir arabayla...

Dal gibi ince, bahar kadar alımlı, inanç kadar güvenli bayan Eyüboğlu konuklarını bekliyordu. Yaşını söylemek âdetiydi ve bir nevi cilvesiydi. Söylediğinin yarısı kadar ya görünüyor ya görünmüyordu...

İlk konuk II numaralı Sos'un hanımıydı. Bayan Sırrı Hocaoglu... Biliyorsunuz, CHP'nin yeşeren sosyalist dalındandır Hocaoglu... Adana'da bi, sabun yağı fabrikasının sahibidir. İki hizmetçisi bir aşçısı vardır. Oh oh, sosyal adalet tevzi zamanı gelince, bizim de bu standarta taşıyacağımıza bilerseniz ne sevinirim... Hepiniz sevinmeğe başlasanız... Başlasanız yahu!

III numaralı konuk, gene CHP'nin yeşeren sosyalist dalından Şükrü Koçun hanımıydı. (O dal amma da yeşeriyor haaa!) Bu hanım sos eşlerinin en mütevâzilerindendi. Öbürleri mütevâzi değil demek istemiyorum... Ona yalnız «en» ekini eklemek lüzumundayım...

Sonra birkaç gazeteci hanımı vardı, ve birkaç ikinci plânlık sos eşleri... Konuşma tabii ki politikanın etrafında dönüyordu, ağızlarında Angoradan gelen çikolatalı pastalar erirken... Bi'de meselâ şunlar işliyordu:

— «Aaaa, viski sevilmmez mi?»
— «Ben haftada üç kere kumar oynamasam olmaz...»

Valla olmaz, billâ olmaz sos'cum!
— «Aşçım bir mesele...»

Büyük başların tabii büyük meseleleri olurdu... Büyük sos başlarının eşlerinin de. Baksanıza dertlerine bi'de aşçı derti katılmıştı!

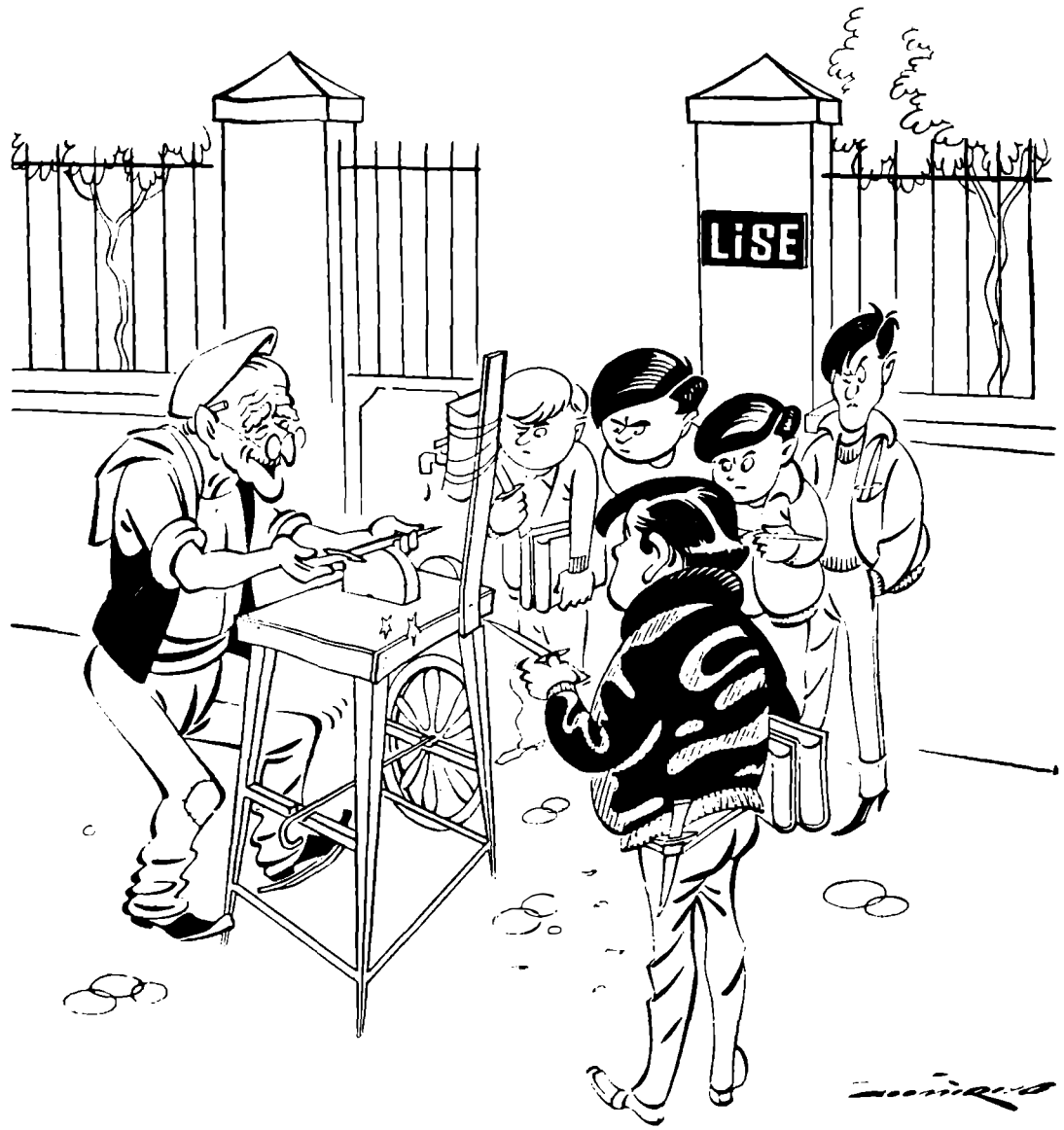
Memnunum... Memnunum... Neden biliyor musunuz?... Eskiden, bize ait olmayan bir eskiden... XVIII inci asrın sonunda, bir hava eermiş Fransa'da... Aristokratlar, kendilerine zararı dokunacak fikirleri alkışlarlarmış. Meselâ, Artua kontu, on altıncı Lui'nin kardeşi, kendi aleyhlerine olan, bir piyesin oynatılmasının müsaadesini kral-karındaşından koparmış, ve piyesi alkışlayanların başındaymış...

Onun'çin, bu zarif, bu süslü, bu çilesiz hanımları görünce dinleyince, Sosyal Adalet'in en sıkışımın üzerimize serpileceğine avuç avuç inanç duymağa başladım... Memnunum!... Siz?...

Tabaklarda, Angora pastahanesi-nin tatlısından da tuzlusundan da artıklar kalmıştı...

Hanımlar hâlâ zarif, süslüydü, çilesizdi, rüyamızdaki dünyalarda, bütün kadınların olmalarını istediğimiz gibi!...

Zonguldak Çelikel lisesi öğrencileri çakılar, şişler, bıçaklarla döğüştiler.. —Gazeteler—

İmtihan hazırlığı!

Egeyi dolaştım

Ege denince, bozuk kafalarımıza bir takım politik çekışmeler gelir. Çok «sınırlı» oldu kafalar. Ben bunun dışına taşan Egeyi gördüm.

Pamukkale:

Eskiden her şey daha çaplıymış dünyada. Beyler öyle dökük bir buketle sevda problemlerini çözemezlermiş. Kocca şehirler sererlermiş sevdiklerinin ayaklarına o dökük buket yerine!

Pamukkale de böyle doğmuş: Hierapolis'miş asıl adı. Bir kırılcağız hediye etmiş onu kırılçesine. Kraliçesinin adı Hieray'mış... Hierapolis, yani Hieranın şehri...

Bizimkiler Pamukkale demişler görünüşünden ötürü. Uzak-tan ve yakından bir Pamuk yığını...

Su fışkırıyor yerden, sıcak... Asırlardanberi... İçindeki bütün kireci sürükliemiyor su. Oraya buraya kümelenecek deniz kabuğu şeklinde kabuklar vücu da getirmiş. İçleri suyla dolu.

Türkiye'de kurulan ilk otel zincirinin baklalarından biri Tusan Moteli, buraya kondurulmuş. Önünde kocca bir havuz var. İçi, içaçıcı...

Bir kere isim fiyakalı: Tusan... Başarının yarısı isimdedir.

Kuzun Tusan o pergelde çizilmiş, sempatik, genç müdürleri-

ni nereden buluyor?... İmalât yerini öğrenmek isterdim ki Dışişlerine tavsiye edebileyim!

Buranın da bir problemi var: Su problemi. Pamukkale'nin eteğindeki tarlalar sulanacağına köylü suyu kesiyor, ve Pamukkale Kömür Kale oluyor... O eşsiz deniz kabukları şekilleri siyahlaşıyor, kuruyor, parçalanıyor...

Denizli Milletvekili, HUUUU!.. Bu işin oy meselesine tesiri yok mu ki hiçbiriniz kıpırdanmıyorsunuz!

Ya köyü başka yerde kurmalı (Lebid Yurdoğlu, HUUUU!..) ya da eşsiz Pamukkaleyi feda etmeli!

Kuşadası:

Genç kaymakam emretmiş ve çarşaf ortadan kalkmış, kırk senedenberi kırkinci defa... Siyah çarşafıllar penguen sürüşü gibi denizin kenarına üşüşürlermiş... Genç kaymakamım, sen başka yere aktarılırsın, gene penguenler deniz kıyısında toplanır. Sanki bir sihirli ses bize «yerinde sav» demiş... Rap rap rap sayıyoruz!

Kuşadalılar, bütün filozof milletler gibi hikâyeci... Çok zengin bir ailenin hikâyesini anlattılar.

Bütün n'olursa Abdülhamid'in sırtına yüklenir, işte gene o zamanlardaymış. Bir işçi, öğle vakti, Sökede mendilinin düğümünü

çözmüş. Düğüm çözülünce meydana biraz ekmekle bir baş soğan çıkmış. Kemirmeğe başlamış ikisini de...

Karnını doyurduktan sonra, mendilini tekrar katlarken «çok şükür Allahım demiş. Padişahım çok yaşa...» Bir hafiye duymuş bunu. Hafiyeler aktif ve mebzulmuş o değişik zamanlarda, hemen saray çevrelerine dolayısıyla Padişaha yetiştirmiş. Padişah ta bu sadık kulu için demiş ki:

«O sözleri söylerken bulunduğu yerden denize kadar onun olsun...» Vay anam, böyle jestleri yapabilmek de keyifli hani...

İşte Kuşadalı zengininin servetinin kaynağı bir «padişahım çok yaşa»ymış...

Ben de pür heves denizden birkaç kilometre uzaklaştım, ve boru boru bağurdım:

— «Kim yaşaması gerekiyor... Çok yaşa!»

— «Kim yaşaması gerekiyor... Çok yaşa!»

— «Kim yaşaması gerekiyor... Çok yaşaaa!»

Kıyı sessiz kaldı. Kimse bana bir şey bağışlamadı. Tabii şimdi öyle kulağı delik hafiyeler yok. Var mı?... Toprak reformu var. Yok mu?... Üstelik padişah ta yok!..

Nimet ARZIK

MEVSİMDEN MEVSİME

SAC TIRAŞI

Aziz Nesin

HER berbere gidişten sonra içimden «Artık onbeş gün geçirmeden saç tıraşı olacağım» derim de, yine de iki ay, bazı da üç ay gidemem berbere. Evden çık berbere git, orda sıra bekle, sonra saçlarda makas sıkırtısı, yanaklarda ustura cızırtısı, sonra dön gel eve; bütün bunlar yarım gün alıyor. Yalnız zamansızlıktan değil berbere gidemeyişim; kafamda, suratımda bir yabancı elin dolaşması sinirimi bozuyor. Çenemi iter, başımı eğer, ensemin dürtür, yanağı mı makaslar, dudağı mı tutar, burnumu kaldırır, yüzümü çevirir, gıgımı sıkar, iter, dürtür, mincıklar durur. Üstelik bir el gıgıma değdi mi gıdıklanırım da... Bu yüzden sık sık gidemiyorum berbere... Sonra benim saçlarım, taranınca yatan, uysal saçlardan değil, kabarık, dimdik... Saçlarım uzayıp, dikleşip kabardıkça, kafam büyür de büyür; öyle ki yoldan geçenler durup durup, dönüp dönüp bakarlardı. Bir gün patron,

— Yahu Hasan Bey, dedi, senin kafan gittikçe büyüyor mu ne?

— Çalışan uzuv gelişir Beyefendi, dedim, bizim gibi kafa işçilerinin de göbeği büyüyecek değil ya...

Bir gün masamda otururken odama giren güzel bir kadın,

— Size o kadar hayranım ki, dedi, sizinle tanışmaktan kendimi alamadım.

Kadının yanlış odaya girdiği belliydi ama, o kadar güzeldi ki, hiç bozuntuya vermedim. Bir ara sigarasını yakmak için ayağa kalkınca kadın,

— Aaaa!.. diye bir çığlık attı.

— Ne oldu Hanımefendi? dedim.
— Birdenbire şaşırdım da... Masadayken başınız o kadar heybetli görünüyor ki, başınıza göre boyunuzu bir doksan filân sanmıştım.

Kafamın verdiği umudu, hayal kırıklığına uğratan boyum yüzünden, biraz sonra kadın soğuk bir «Allasmarladık deyip gitmişti.

Saçlarım bu kadar uzayınca da, utandığım için, berbere gidemiyordum. Hepsini de,

— Aman beyim, bu ne saç!.. diyorlardı.

— Seyahate çıkmıştım da, diyorum, ondan kestiremedim...

Berber saçlarımı keser ha keser, keser ha keser... Kesilen saçlar kabara kabara ortalığa yayılır; yalnız benim değil, berberin de eli yüzü saç içinde kalır. Saçlardan boğulacak gibi olan berber, çırağına bağırır:

— Temizle çabuk şuralarını!

Bu sertliği çırağından çok banadır. Çırak, süpürgeyle yerden faras faras saç toplar.

Cimrililiğinden berbere gitmediğimi sanmasınlar diye bol para ve bahşış veririm. Ama bir daha da o berbere gidemem. İstanbul'da hemen hemen gitmediğim berber kalmadı gibi bir şey. her sefer başka birine...

Bir de saçlarımı kestirdim mi, sanki olağanüstü bir şeymiş gibi, tanıdıklardan kim görse,

— Ooooo!.. Maşallah Hasan Bey tıraş olmuşsun!.. der.

Birbirlerine de gösterirler:

— Yahu, baksanıza, Hasan Bey tıraş olmuş...

Onlar haftada bir saç tıraşı olur, ama ben sesimi çıkarmam.

Berber dükkânına girdim, dar uzun bir dükkân, üç koltuklu. Kasada oturana dükkânın sahibi olacak. Ortadaki berber sandalyasına oturdum. Az sonra yaşlı bir adam daha geldi, elindeki çantasını sandalyeye koydu. Berberler onu soru yağmuruna tuttular:

— Hoş geldiniz Mükerrerrem Bey, nerelerdediniz?..

— Çoktan beri görünmediniz?

— Buyrun... Epidir gelmediniz?

İnsan sarrafı olduğunu iddia edenlerden değilim; ama bazı insanların görünüşlerine bakarsam da, bana onlar yerlerini bulamamışlar gibi gelir. Örneğin, Baylan pastanesinde bir yaşlı garson vardı, o ak saçlı, gözlüklü adamın hakkı profesörlükmüş gibi gelirdi bana. Üniversite kür-

süsüne oturt, hiç kimse yadırgamaz... Kalıbına göre yerini bulamamış zavallı, diye o garsona hep acıdım.

Berber dükkânına giren Mükerrerrem Bey de bana, profesör emeklisiymiş gibi geldi. Kimbilir buranın kaç yıllık müşterisi ki, berberler onu böyle candan karşılıyorlar, kiskandım adamı. Benim de böyle, hep ona tıraş olduğum, huyumu suyumunu bilen berberim olsaydı...

Mükerrerrem Bey,

— Hastaydım, dedi, bugün de evden zor çıktım...

— Vah vah... Geçmiş olsun...

Sandalyeye koyduğu çantasını açtı, içinden otomobil iç lastiğine benzer, ama daha küçük kırmızı bir lastik çıkardı. Ben onu, önümdeki aynadan izliyordum. Sönük lastiğin memesini ağzına sokup üflemeğe başladı, ama lastiği şişirmeye soluğu yetmiyordu. Lastik memesinin deliğini eliyle tıkayıp birkaç kez dinlenerek yine üfledi. Kasada oturana,

— Şişiremiyorum, dedi, nefesim yetmiyor...

Berber lastiği ondan alıp üfledi, şişirdi, sonra,

— Ne olacak bu? dedi.

— Bu hale geldik artık, bu lastik olmazsa oturamıyorum. Basur memelerinden... Nereye gitsen lastik de yanımda. Gece yatarken bile altına koyuyorum. Affedersiniz, altına bir şey dokundu mu, sanki ölüyorum, öyle acıyor... Lastik şişikken çantaya sığmadığından, işte böyle her yerde şişirmek gerekiyor.

Bu sırada beni tıraş eden berber,

— Amma da saç maşallah... dedi.

— Seyahatteydin de... dedim. Mükerrerrem Bey, simit biçimindeki şişik lastiği berber sandalyesine koydu, yavaaas yavaas ve inliyerek üstüne oturdu.

— Gitmedik doktor, yapmadık ilaç bırakmadım, dedi, gittikçe azıyor... El sürülmez, dokunulmaz oldu... Ameliyat ediyorlar, doktorlar kestikçe, dipten yenden daha gür sürüyor. Bitirdi beni, kan kalmadı...

Kasada oturan,

— Boşuna uğraşıyorsunuz, dedi, onun kolayı var...

— Nedir?

— Çektireceksiniz.

— Efendim?

— Çektireceksiniz...

— Neyi?

— Hepsini...

Mükerrerrem Bey, kendisiyle alay mı ediyorlar diye, gözlük camlarının üstünden ona baktıktan sonra,

— Şaka mı ediyorsunuz? dedi.

Kasada oturan berber, çok ciddi,

— Ne münasebet, dedi, başımdan geçti de bilirim. Üç yıl önce cesine kadar ben de sizin gibiydim, sonra çektirdim kurtuldum.

Mükerrerrem Bey gülümsüyerek,

— Yanlış anladınız galiba, dedi, benimki diş ağrısı değil...

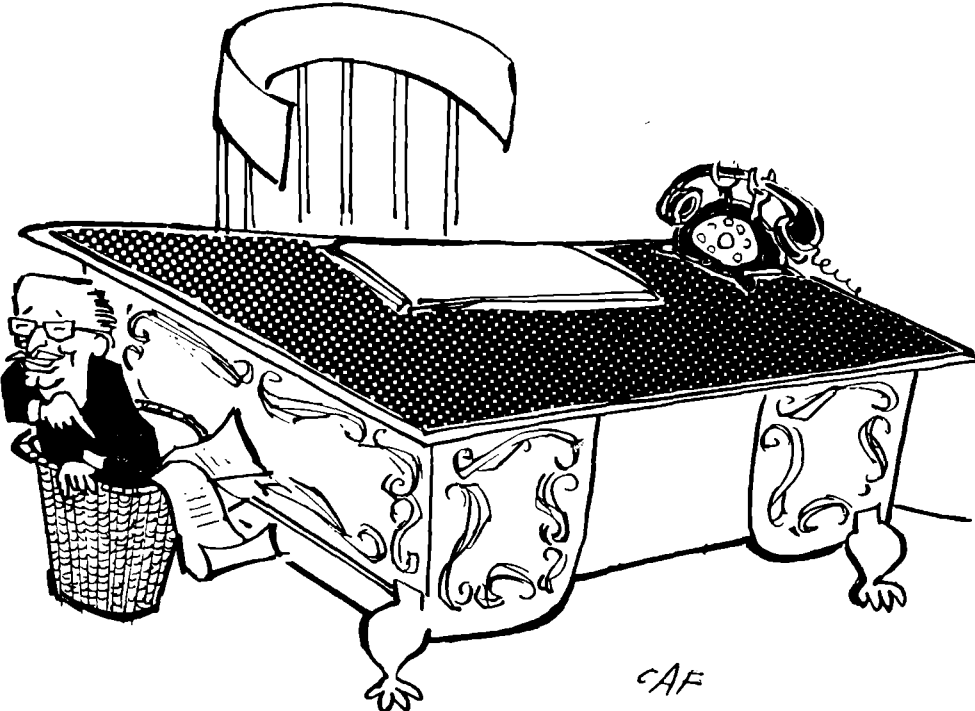
— Biliyorum efendim... Ben de aynen sizin gibiydim. Sonra çektirdim hiçbir şeyim kalmadı.

— Basur memelerini?

— Evet...

— Allah Allah!..

Pala paşa: «Masa başında memleket idare edilmez..» dedi. —Gazeteler—

— Biz memleketi buradan idare edeceğiz!

— Çektirin efendim... Ben size bir doktor söylüyeyim, gidin ona hemen çeker...

— Yahu, ben elimi süremiyorum diyorum size... Dokunulmuyor ki...

— Bostancı'da, köprü'nün karşısında bir doktor var, yaşlı bir doktor, gidin ona siz...

— Çekecek, öyle mi?
— Evet... Eli gayet hafif... Haberinizi bile olmaz.

— Basbayağı çekiyor mu?

— Tabii...

— Ciddi mi söylüyorsunuz??

— Aman Mükerrerem Bey, ben çektirdim diyorum size... Elli lira verdiniz mi çekiyor... Haberinizi bile olmaz...

— Bir yaşma daha bastım... Peki nasıl çekiyor birader?

— Basbayağı... Muayene ediyor önce... Sonra yatırıyor, şıp diye çekiyor...

— Peki bayılıyor mu, anestezi filân...

— Yok efendim, ne münasebet... İnsanın haberi bile olmuyor, hiç duymıyacaksınız bile... Benim öyle oldu.

— Basur memesi çekildiğini hiç duymamıştım...

— Çekilir efendim, çekilir...

— Yani, basbayağı kerpetenle mi çekiyor?..

Berberlerin dördü de kahkahalarla gülmeye başladılar.

— İlâhi Mükerrerem Bey, hiç kerpetenle olur mu canım... Enjektörle çekiyor. Hepsini on dakika sürmüyor, enjektörle çekip boşaltıyor içini, temizliyor, tamam...

— Öyle söylesenize canım... Şu doktorun adresini bir daha söyle bakayım... Demek çekerken acıtmıyor?

— Eh... Pire ısırmış gibi bir şey, o kadar.

Saçımı tıraş eden berber gıgı-mı mıncıklayıp duruyor, gıdıklandım, kendimi tutamayıp güldüm. Mükerrerem Bey ters ters bana,

— Bir şey mi oldu beyfendi? dedi.

— Yooo, dedim, gıdıklandım da biraz...

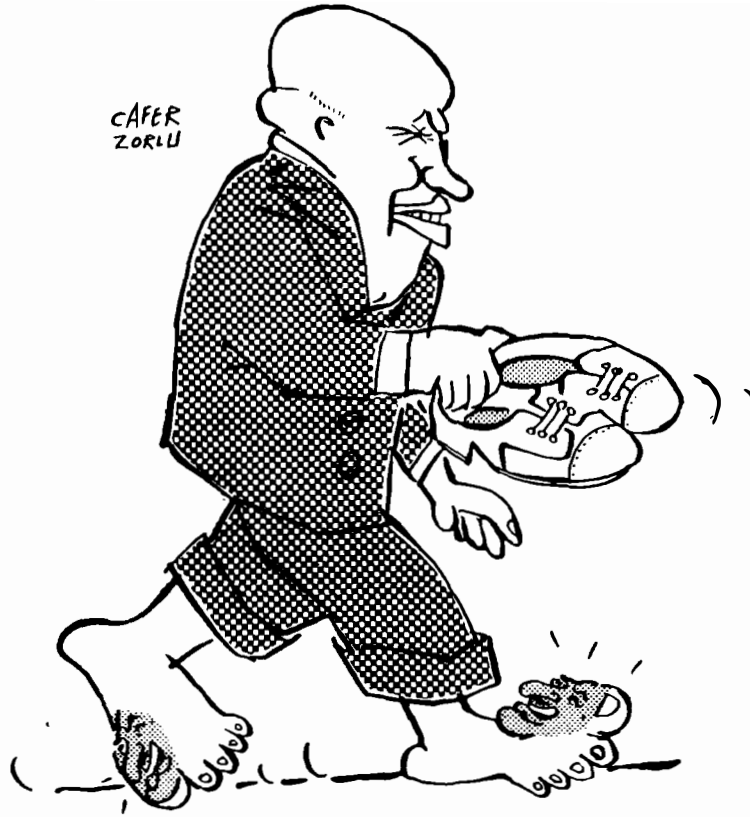
Berber çırağına bağırdı:

— Temizle şu saçları be!..

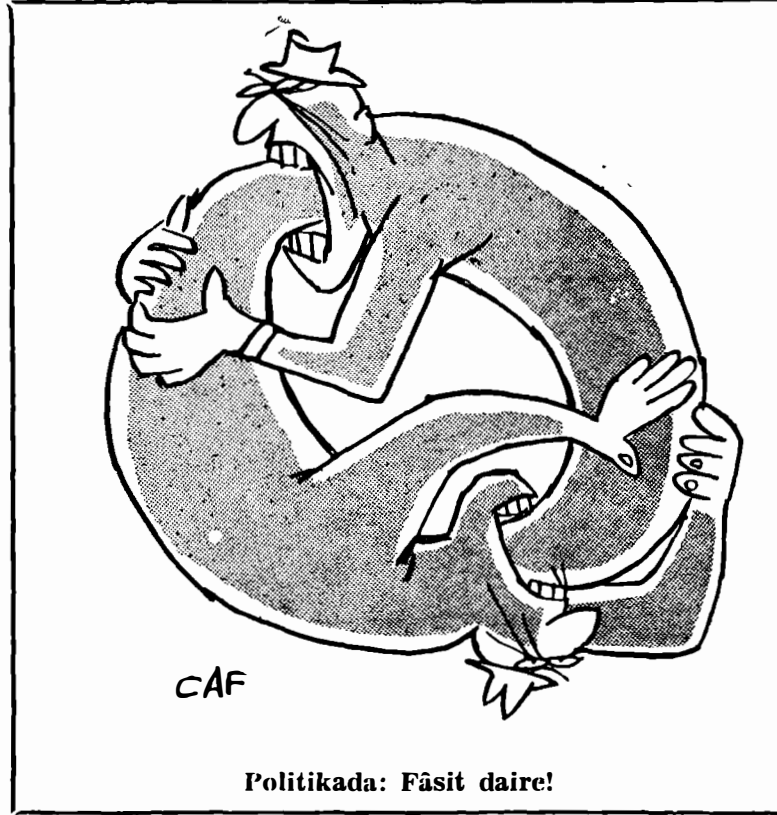
Oysa ben içimden, «artık hep bu berberin müşterisi olurum, haftada bir saç tıraşına gelirim» diye geçiriyordum. Yazık... Kimbilir kaç ay sonra hangi berberde tıraş olacağım?

Aziz NESİN

CAFER ZORLU

Kruçef — Ah Nasırım!

Politikada: Fâsit daire!

İlâveli Nasrettin Hoca Sayımız!

Temmuzun ilk haftası Nasrettin Hoca gündür. Türk mizahının piri ve milletlerarası şöhreti hocamız, o gün Akşehir'de törenlerle anılır.

AKBABA, bu mutlu gün şerefine 28 sayfalık ilâveli bir Nasrettin Hoca sayısı hazırlıyor.

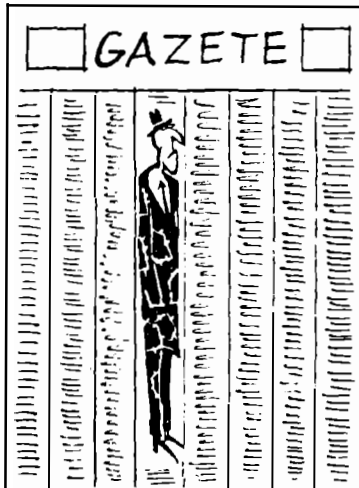
**Bütün yazarlarımız
Bütün çizerlerimiz**

kalemleri ve fırçaları ile,

Hocamızın

Şanına lâyık fevkalâde bir sayı hazırlamaya çalışıyorlar.

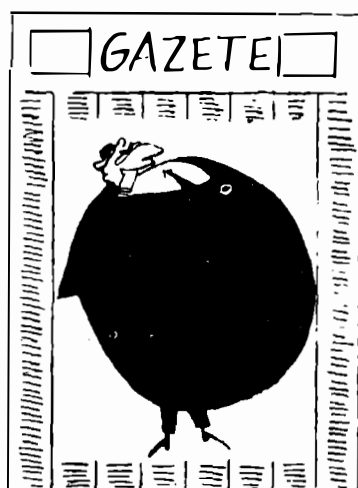
**Temmuz
1
Çarşamba**

Tek sütun

3 sütun

6 sütun

8 sütun

Ayılar, maymunlar

Komedi artistlerimizden filân, çakır keyif bir halde, geç vakit bir kulübe girdi. Kapıda durdu. İçerde hoşlanmadığı birkaç kişi oturuyordu. Yüksek sesle bağırdı:

— Baylar, bayanlar, sağda oturan bir iki ayı ile solda oturan bir iki maymun hariç hepinizi selâmlarım!.

Biraz sonra iri yarı bir adam yaklaştı, yumruğunu sıkarak:

— Bana iyi bak, dedi, ben ayı değilim!.

Komedi artisti istifini bozmadan:

— Peki, dedi, o halde sol tarafa geç!..

©

İddia

Mecdi ile Tefvik, saatlerdir, incir çekirdeğini doldurmayan bir şey için münakaşa ediyorlardı. Bir aralık Tefvik haykırdı:

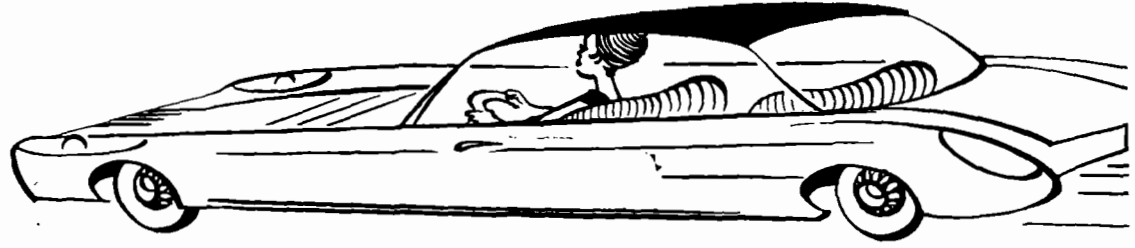
— Başımın üzerine yemin ederim ki, benim söylediğim doğru!..

Mecdi kıpırmızı kesildi:

— Ben de, dedi, cüzdanımın üzerine yemin ederim ki, doğru söylüyorum!..

— Ama senin cüzdan boş!..

— Öyleyse ödeşтик sayılır!..

— Kocası çok zengin ha?.. Neci acaba?. İthalâ

— Hayıır, daha mühim: Politikacı!

Maçta..

Adam, müstakbel damadına çıktı:

— Tekin, dün nişanlını maça götürdün, kızcağız bağırma-

tan sesi kısıldı..

— Gelecek pazara kadar geçer..

— Geçse de onu bir yere götüremiyeceksin..

— Neden?

— Çünkü bu pazar karımı maça götürmeni istiyorum!

— Ne okuyor acaba?..
— Farkında değil misin?..

— Mayosuz ha?..
— Ne yapayım mayoyu.. Denize girecek değilim ki!..

Her değeri öte iter,
Belli değil ne mâbûdu.
Nerde başlar, nerde biter
Hilesinin tam hududu?

Nasihatı herkes verir,
Muskasını hep ters verir,
Boş teneke çok ses verir,
Böyle artar dedikodu!

Sözde mümin, oruç tutar.
Günahı var kantar kantar!
«İyi» diye kendi yutar:
Dalda sallanan armudu!

H
A
M
Y
O
B
A
Z

Mahkûm kadın

İyilik sever bir bayan, düşkün ve talihsiz kadınlara yardım etmek maksadiyle kadınlar cezaevine gitmişti.

Ziyaret ettiği koğuşların birinde genç bir mahkûm kadın dikkat nazarını çekti. Yanına yaklaşıp duvara asılı erkek fotoğrafını göstererek:

— Bu senin kocan mı?

Diye sordu. Kadın, içini çekti:

— Evet, bayan!.

— Zavallı, bitkin bir haldedir muhakkak.

Mahkûm kadın başını salladı:

— Evet bayan, o sebepten buraya geldim!

○

At!

Bay A. bir ziyafete davet edilmişti. Sofrada oturanlar, kimi meşhur yarış atlarından, kimi asil atların yetiştiricilerinden bahsediyordu. Ziyafet süresince konuşulan mevzu hep at üstüne idi.. Hep at, at.. at..

Bir aralık ev sahibi Bay A. ya sordu:

— Siz hangi sporu seversiniz?

— Ben mi?.. Şehir dolaylarında avlanmayı..

— Ne avlarsınız efendim?

Bay A. mânalı bir tebessümle cevap verdi:

— At..

Şapka

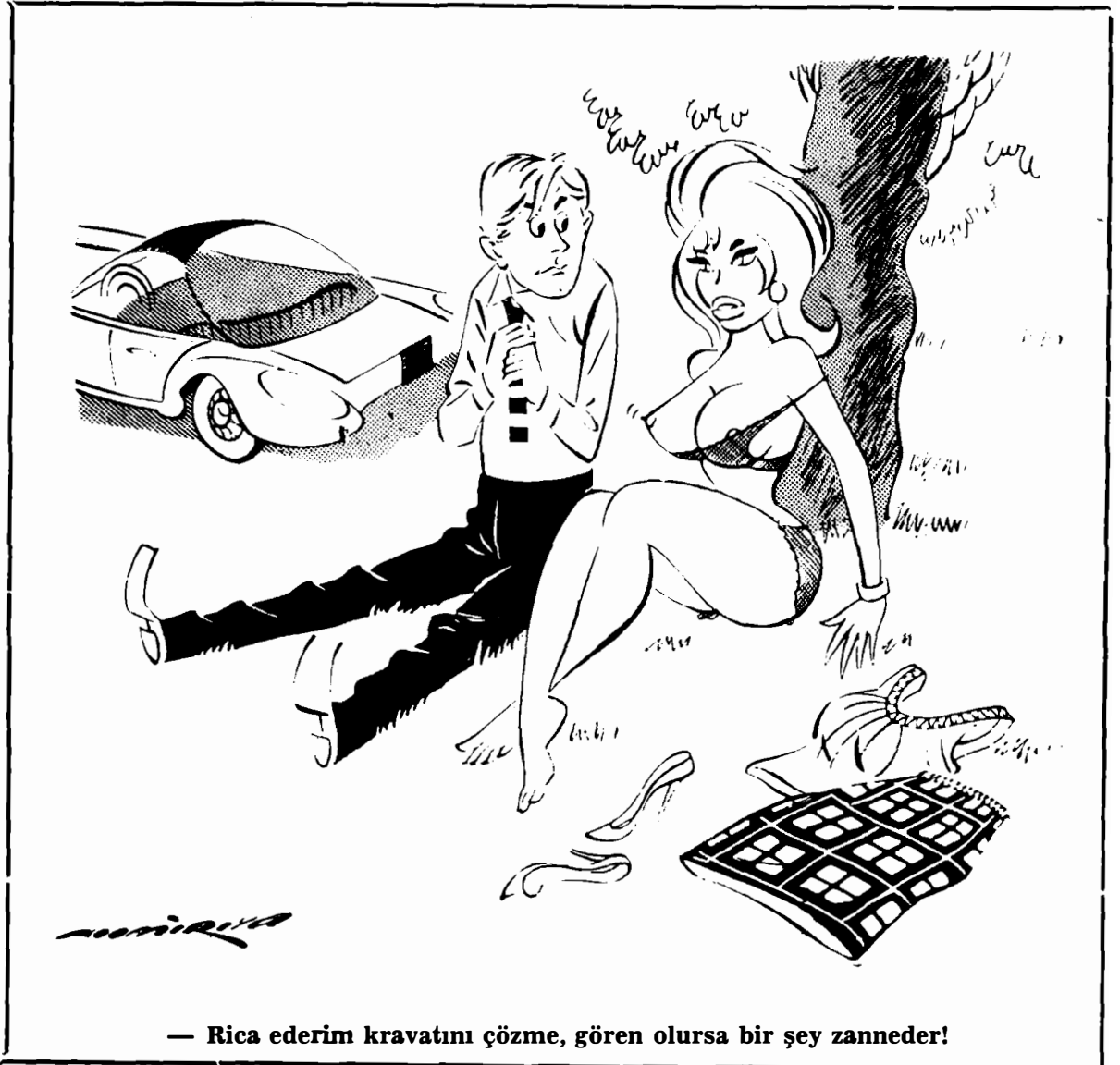
İki genç kadın otobüste yanyana oturmuş konuşuyorlardı:

— Kocam, yeni aldığım şapkanın beni on yaş küçük gösterdiğini söylüyor..

— Sahi mi?.. Kaç yaşındasın?

— Otuz..

— Hayır, şapkasız demek istiyorum!

— Rica ederim kravatını çözme, gören olursa bir şey zanneder!

Canımıza okuyor!

Ne ilgin var senin köyle?
Önce inan, sonra söyle.
Bu yobazlar böyle böyle
Mahvederler güzel yurdu!

Çevresinde çok kelebek.
Bekleirler öbek öbek.
Açık göğüs, çukur göbek,
— Buyur hocam kadın budur!

Bu daire, bu dar aç,
Akli kısa uzun saç,
Koltuğundan çıkar haçı,
Artık akan sular durdu!

Salâhattin KUTLU

HİZMETÇİ kız, telefona koştu:

— Alo.. Evet bayan.. Bura da, bir saniye..

Ve ahizeyi o sırada yanına gelen Bay Tossiniye uzattı.

— Evet bayan.. Benim, buyurun..

Telefonun öbür ucundaki ses, rahatlamış ve tatlılaşmıştı:

— Her şeyden önce sinyor, beni dinlemek lütfunda bulunduğunuz için teşekkür ederim.. Asla çılgın bir kadınla konuştuğunuz hatırlanıza getirmeyiniz. Kocam beni gayet âdi bir şekilde son derece çirkin bir kadınla aldatıyor.. Yalnız çirkin de değil, aptal, mendebur, iğrenç bir şey.. Kocamın onunla nasıl seviştiğine hâlâ şaşıyorum, aklım almıyor bu âdiliği..

— Fakat sinyora bence..

— İstirham ederim beni dinleyin..

Kocamdan intikam almaya karar verdim.. Gözlerimi kapayıp telefon rehberinin bir sahifesi açtım ve bir yerine parmağımı bastım, bulduğum yer: (Merkez istasyonu) idi.. Herhalde tren istasyonunun ortasında kocamdan intikam alacak değildim ya!.. Yine gözlerimi kapayıp başka bir sahifeye parmak bastım. Bu sefer şu adres çıktı: (Tossini: Muhasebeci).. O da sizsiniz.. Demek şerefimin intikamını almak için kader, sizi çıkardı karşıma.. Şimdi söyleyin bekâr mısınız?. Ne zaman cevap verebilirsiniz?.

Sinyor Tossini, oyunbozanlık etmedi, hemen kısaca karşılık verdi:

— Bu gece saat sekizde... Üçüncü kat, soldaki kapı..

Genç muhasebeci telefonu kaparken kendi kendine mırıldandı:

— Bu ne biçim şaka?..

Tossini, otuz beş yaşlarında, namuslu, ciddi, muntazam bir adamdı. Fakat karısının aksine çok sakindi. Gürültülü hayattan hoşlanmazdı. Tatil günlerini evinde geçirmeyi âdet edinmişti.

Çirkin ve kaba olmasına rağmen hoppa ve histerik bir kadın olan karısı Luisa, o cumartesi günü yazlıkta bulunan Sinyora Garbieri'nin yanına gideceğini ve pazarı orada geçireceğini söy-

İNTİKAM

leyince Tossini sesini çıkarmamıştı.

Karısından emindi, onun ara sıra bahsettiği çok sevdiği eski okul arkadaşında bir iki gün misafir kalmasında çekinilecek bir şey görmemişti. Bu fırsattan faydalanarak defterini tuttuğu kasabın hesaplarına bakacaktı..

Telefon konuşmasını dinleyince kadar pazar programı böyle idi. Fakat şimdi aklından kasabın et kokan mezbaha faturaları, hesap pusulaları yok olmuş yerine parfümlerle karışık nefis bir ten kokusu, ipekler, danteller, kordelâlar işgal etmişti.

İçinden:

«— Bir şaka diyorum ama, ya ciddi çıkarsa, ya gerçekten kadın geliverirse?..»

Bir aralık kendini koltuğa bıraktı. Düşünceye daldı. Birdenbire bir kadın sesi kulağına geldi:

— Bana ihtiyacınız var mı sinyor?

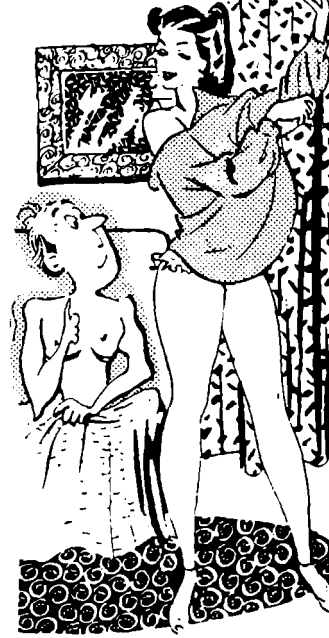
Bernardo Tossini başını kaldırdı. Önünde duran hizmetçi kadına baktı:

— Hayır Ginevra, dedi. Gidebilirsin.. Pazartesiye kadar izinlisin!

B. Tossini saatine baktı. Altı idi. Meçhul kadının gelmesine iki saat vardı.. Kapıyı açık bırakmaktan vazgeçti. Zili çalsın, dedi.

Sonra salona, yatak odasına bir göz attı, karısının üzerine bir sürü lüzumsuz şeyler doldurduğu divanı boşalttı. Traş makinasını yanaklarından bir daha geçirdi, tırnaklarını temizledi. Masaya bir şişe şampanya ile iki kadeh koydu.

Bu macerayı niçin kabul etmesin? Telefondaki teklife evet dememiş miydi? Kimbilir belki de bu iyi bir davranıştı. Aldatılmış bir kadının daha büyük bir felâkete sürüklenmesini önlemiş olabilirdi.. Evet, evet, içi kan ağlayan, ihanete uğramış bir kadına karşı sert davranmak ve yüz vermemek doğru olamazdı. Elinden gelen bütün fedakârlığı gösterecekti ona..

ÇEVİREN:
Selâmi Yurdatap

Saat sekize gelmişti. Tossini başını havaya kaldırmış, göğsünü şişirmiş, salonda bir aşağı, bir yukarı dolaşıyordu.

Saat sekizi on geçiyordu. Kadının hâlâ gelmemişi. Yoksa kadın, ilk tahmin ettiği gibi şaka mı yapmıştı?!

Hayır, şaka değil ciddi.. İşte kapının zili çalınıyor.. Tossini kapıyı açtı, karşısında şahane bir kadın duruyordu. Üzerinde bol fakat zarif bir rop vardı.

— İşte sözümde durdum!

Diyerek içeriye girdi.. B. Tossini gözlerine inanamıyordu. Böyle harikulâde bir kadının kendi arzusuyla yabancı bir erkeğin evine nasıl geldiğine şaşmaktan kendini alamamıştı.

Heyecan ve şaşkınlığından dili tutulmuş gibi idi.. Bir şey söylemeye vakit bulmadan güzel kadın ona doğru kollarını uzattı ve:

— İşte önüneyim, dedi. Ben seninim artık.. Haydi durma, üzerindeki robu çıkar, beni soy,

Havva gibi çıplı çıplak.. Üzerimde incir yaprağı bile kalmasın!.

Genç muhasebeci, verilen emri yerine getirmekte gecikmedi. Fakat bunu nasıl şuur üstü bir âlemde uçarak yaptığını ne siz sorun, ne ben anlatayım!.

Geç vakit, güzel kadın suç arkadaşısıyla tekrar masaya oturup karşılıklı şampanya kadehlerini tokuştururken:

— Ooooh, dedi, intikamımı aldım, içim ferahladı artık, sen de öcünü aldın!

— Ben mi?.. Benim intikam alacak kimsem yok ki..

— Ooo demek karından bu kadar eminsin.. Müsaadenle bir şey sorayım, şu anda sayın eşin nerede?

— Bir arkadaşının evinde..

— Adı neymiş arkadaşının?

— Sinyora Garbieri..

— Öyle mi?.. Fakat şu anda sinyora Garbieri evinde değil!

— Bunu nereden biliyorsun?

— Çünkü Sinyora Garbieri benim!

Tossini bitkin bir sesle:
— O halde... O halde.. dedi.

Sinyora Garbieri, elini Tossini'nin omuzuna koydu:

— Senin anlıyacağın, karın kocamın metresidir. Aralarındaki bu aşk macerası bir senedir devam ediyor.. Buraya gelmeden evvel telefonda anlattıklarımın bir kısmı masal.. Evinizin telefon numarasını kocamın not defterinde buldum.

Tossini iki eli şakaklarında düşünmeye başladı. Ruhunu kaplıyan bir bulutun dağıldığını, birçok hakikatleri yanlış bellediğini anladı.. Vicdanı tamamiyle rahattı artık.. Tekrar kolları arasında atılan kadına sordu:

— Şimdi ona ne yapmamı tavsiye ediyorsun?

— Seni mesut edecek şeyi yap..

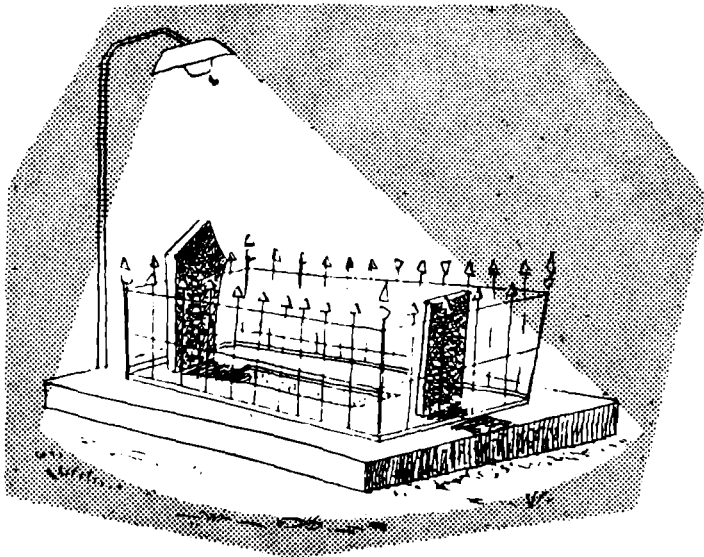
— Evet... Karım beni aldatmasaydı, seni şimdi kollarımın arasına almak talihine kavuşmıyacaktım.

Sonra, başını tatlı bir gülümsemeyle sallıyarak "sözünü tamamladı:

— Sen kocandan intikamını aldın.. Şimdi karımdan intikam almak sırası bende.. Yarın akşam nerede buluşacağız?..

Selâmi Yurdatap

Bir adam, mezarına elektrik yaptırdı... (Gazeteler)

Dünya..... ve

Ahret!..

— Sakın bağırayım deme.. etrafta dolaşan bir sürü ırz düşmanı var!

Seçim nutku!

Senatör adayının seçim nutkunun çok uzadığını gören dinleyicilerden birisi dayanamadı:

- Beyefendi, dedi, biraz dinlenseniz..
- Senatör adayı başını salladı:
- Hayır, istirahat ihtiyacım yok..
- Adam, hemen yapıştırdı:
- Fakat bizim var..

Kemal Satır: «Adanahı toprak milyonları bir mübaşir kadar vergi vermiyorlar» dedi. — Gazeteler —

Nurlu yarınlar doğru!

Pazartesi PAZARI

POLİTİKA OYUNU

Oynayanlar : Birinci adam
İkinci adam, Üçüncü adam
Sahneye koyan: Dördüncü adam
Dekor : Beşinci adam
Kostüm : Altıncı adam

Sahne: Unkapanı Yeşiltulumba'da Pazartesi Pazarı'nın açılış günü. Bir kenarda kaka politikacının nutuk söyleyeceği kürsü. Kürsünün çevresinde birikmiş kalabalık. Sesler, gürültüler. Birinci adam kaka politikacı, başında silindir şapka, sırtında redingot, pazar yerinde toplanmış halka, esnafa, satışa çıkarılmak üzere olan patlıcanlara, domateslere, dolmalık biberlere ve biraz sonra keseceği kordeleye karşı nutuk söylemek üzeredir.

Birinci adam: Sevgili vatandaşlar, haftanın günleri yedidir yedii ve bugün de bugünlerden Pazartesidiir. Bu Pazartesi pazar yerine girerken ekonomik hayatımızın dönüm noktasında bulunduğumuz için sizlere vereceğim nutuk öyle her nutka benzemiyor. Bu nutuk öyle bir nutuk ki (araya giren gıcık, içinden, ulan nutkum tutulmasın sakın).. şeydir bu.. ne diyordum... Ekonomik hayatın düzenlenmesi bakımından bu pazardan fazlasıyla faydalanılacaktır. Biraz sonra pazarı dolaşırken karşınıza çıkacak kemer patlıcanları dış pazarlarda almağa kalksanız acaba bir patlıcan tavası bile yapabilir miydiniz?

İkinci adam (bağırarak): Yapamazdık..

Birinci adam: İştee düşünmesini bilen bir vatandaş. Nasıl da biliyor. Gözlerinden operim kardeşim. Yapamazdınız patlıcan tavasını. Dış pazarda tanesi bir liraya satılan patlıcanı Pazartesi Pazarı'nda elli kuruşa alabileceksiniz. Nasıl mı? Çünkü artık sizler Pazartesi Pazarı'nın kapılarını açıyoruz da ondan..

Üçüncü adam: Yeşşeee..

Birinci adam: Hep beraber yeşşeyelim kardeşim. Bu patlıcanlar, yapacağınız patlıcan muharebelerinde de kullanabilmeniz düşünülerek sapları uzun, fitilleri gizli imal edilmişti. Bu patlıcanları dış pazarlardaki Armstrong fabrikalarına ısmarlasanız sanki daha mı ucuza çıkar, sapları daha mı uzun olurdu? Ne gezer.. Sonra şu domateslere bir bakın, ne kadar lâtif, hazin ve natürlü bir manzaraları var. Domates deyip de geçmeyin, bu natürlü domatesler çok morttur çok. A dan Z ye kadar bütün vitamin harfleri bu domateslerin içine yerleştirilmiştir. Ne için? Ne için olacak sadece sizler için..

İkinci adam: Yeşşeee..

Üçüncü adam: Yeşşeee..

Birinci adam: Herkes yeşşesin herkes.. Anlıyorum gözlerinizden, peki diyorsunuz, ya dolmalık biberler ne olacak? Ha ha.. Pazartesi Pazarı dolmalık biberleri bile en uygun şekilde tanzim edip satışa arz etmiş bulunuyor. Pazar, dolmalık biberlerin rengini öyle bir yeşilden seçmiştir ki, vallaa bu yeşili Van Gogh görse ressamlıktan vazgeçip hacı olur. Bu türbe yeşili biberlerden bir tanesini üç sübhaneke okuyup evinin kapısına asan üç güne varmaz muradına erer, sekizinci kat cennete ulaşır. İşte böyle biberdir bu biberler. Peki neden böyledir bu biberler? Sorduğunuz şeye bak. Darılacağım şimdi haa.. Sizler için elbet, ya ne için?

İkinci adam: Yeşşeee..

Üçüncü adam: Yeşşeee..

Birinci adam: Bu pazarda iğneden ipliğe kadar her şey var. Bu pazar başka pazar. Zaten bu pazarın gelişi cumartesinden de belliydi. Ne havaydı o, günlük güneşlik, ortalık nur içinde.. Pazartesi Pazarı'na uğradıktan sonra bir de Perşembe Pazarı'na uğrayın da bakın aradaki farka, şaşırıp kalın, insan aptallaşır nerdeyse.. İğneden ipliğe kadar dedim demin, işte yine söylüyorum, her zaman da söylerim, iğneden ipliğe, iplikten iğneye kadar.. Biraz sonra pazarı dolaşmağa başladığınızda elinize bir iğne iplik alıp ipliği iğneden geçirmeyi ihmal etmeyin sakın. Bakalım dış pazarlardaki iğneler ipliklerden böyle geçiyor mu? Sorarım sizlere, bu iğneler ne için? İplikler için.. şey pardon, sizler için, sizler için.. Sonra, efendime söyleyeyim, pazarda alışveriş için cebinde parası olmayanlar hiç üzülmesin sakın.. Pazartesi Pazarı karma komisyonu bunun çaresini de buldu, pazarda para satılmasını karar altına aldı. Bu pazarda yok yook, bu pazarda para bile satılıyor sevgili vatandaşlar.. Bir gezin görün de anlayın bakın, hangi pazarda parayı bu kadar ucuza alabilirsiniz. Paranın bu kadar ucuza satıldığı başka bir pazar görürseniz bana da gösterin de alalım paramızı.

İkinci adam: Yeşşeee..

Üçüncü adam: Yeşşeee..

Birinci adam: Hay yeşşesiniz emi.. Bu pazarın açıldığı şu mutlu gün-de bütün vatandaşlarıma şunu söylemek isterim ki, ilerideki mutlu günlerin yanımda bugünkü günün mutlu mut bile sayılmaaz. İleride açılacak yeni pazarlarda vatandaşları yalnız patlıcan, domates ve dolmalık biber değil, küçücük, pul kadar parçalara bölünmüş taksitlerle otomobil sahibi etmeyi de düşünüyoruz.

Pazardakiler: (hep bir ağızdan) YEŞŞEEEE..

Birinci adam: Artık yeteri kadar nutuk söyleyip durumu iyice belirttiğimi umuyorum. Şimdi konuşmayı kesip sizleri bir an önce karşılaşmağa can attığınız domateslere kavuşturmak amacıyla ve Allahın izni, Peygamberin kavliyle kordelayı kesmeğe gidiyorum. Bırakın, tutmayın beni, bırakın..

(Kürsüden inen birinci adam, elinde makas, hırsla kordelanın üzerine yürür. İkinci, üçüncü adamlar diğer numarazsı adamlar da peşinden koşarlarken seyirciler «paramızı isteriz, böyle berbat oyun görmedik» diye bağırarak sahneyi domates yağmuruna tutarlar.)

Zeyyat SELİMOĞLU

Dünden BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinan

Edebiyatta Mizah

«Soru - cevap»

YENİÇERİLİĞİN son zamanlarında bu kurumun başına geçen kişilerin değerleri de, kurumun kendisi gibi, sıfıra inmişti. Yeniçeri Ağası diye anılan bu adamlar, gerçekten de ağa idiler. Komutanlık nitelikleri hemen hiç yoktu. Çoğu okuma-Yazma bile bilmezler, en bilginlerinin Okuma-Yazma yeterliği harfleri hecelemeden ileri gitmezdi. Yeniçeri ağası olmak, bir değer sahibi bulunmaktan daha çok, iyi bir zorba olmağa bağlıydı.

Yeniçeri ağalarının cahilliklerini gösteren acı, tatlı pek çok anılar vardır; bunlardan biri de, on yedinci yüzyıl sonlarındaki Yeniçeri ağalarından Hamza Ağa'ya ait olanıdır.

Hamza Ağa'nın Ocağın başında bulunduğu sıralarda, o zamanlar Müneccimbaşı diye anılan takvim yapımcılarının biri, her yıl olduğu gibi, o yılın takvimini de hazırlar; öteki devlet büyükleri arasında, bir tanesini de Hamza Ağa'ya gönderir. Görevli memur; yaldızlı, güzel ciltlenmiş takvimi getirip Ocak başkanına sunar.

Daha o yıl ağa olmuş bulunan Hamza Ağa, takvimi eline alır, evirir çevirir; okuması yazması çok kıt olduğu için, eserdeki yazıları sökmekte eni konu zorluk çeker. Bu arada (İlk Cemre) anlamına gelen (Cemre-i Ulâ) deyimini dikkatini çeker. Eski harflerin özelliği sonucu, cemreyi Hamza gibi okuduktan sonra, takvimi getiren memura:

«— Bu Hamza herbâlde ben değilim; kimdir bu Hamza-i Ulâ?» diye sorar. Memur hazır cevapmış:

«— Sadrazam Hamza Paşadır efendim.» yolu cevap verir.

Biraz daha aşağıda (Cemre-i Saniye) yi gören Hamza Ağa, bu sefer de onu merak eder:

«— Peki, bu ikinci Hamza kimdir?»

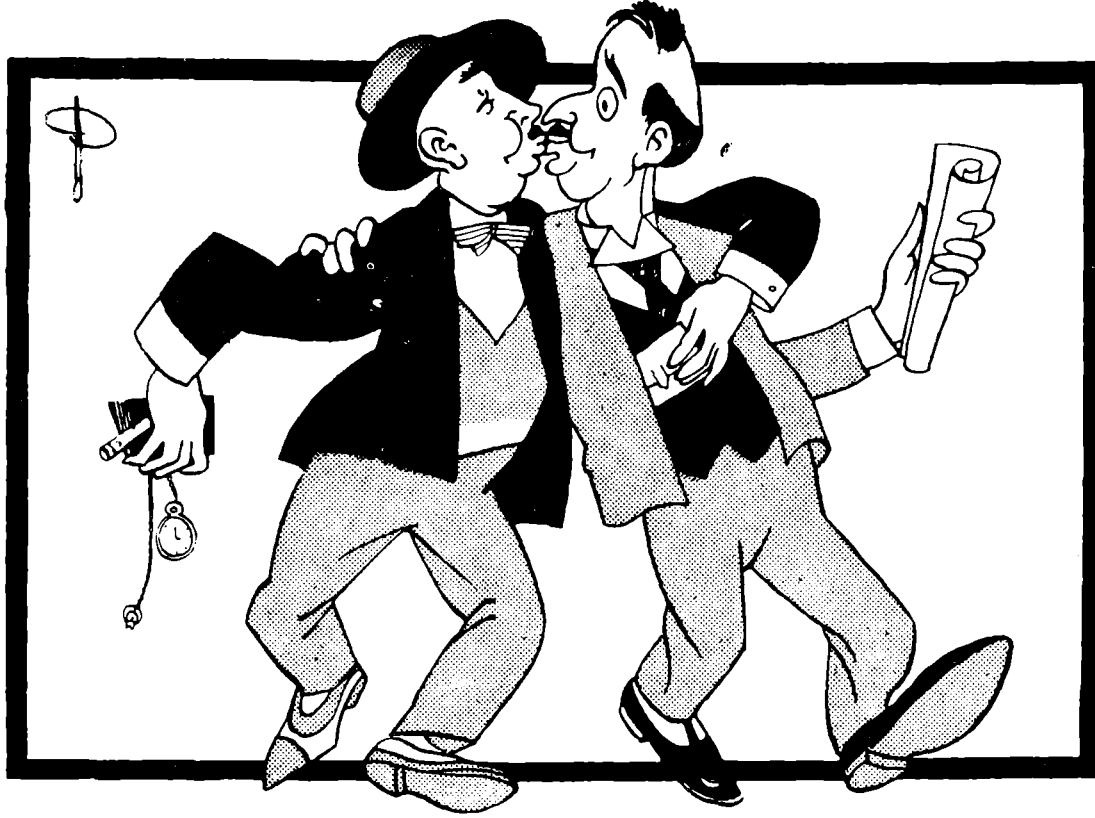
«— O da sizsiniz efendim.»

Hamza Ağa, adının takvime geçtiğinden dolayı memnun olur. Bunu makamının bir zorunluğu olarak kabul eder. Koltukları kabarmış bir halde sahifeleri çevirirken «Temmuz» kelimesine raslar; gerçekten kıt bilgisiyle bu kelimeyi de domuz şeklinde okur. Domuzun takvime neden girdiğini anıyamaz, memura tekrar sorar:

«— Hepsi iyi amma, bu domuz hangi kişidir?»

Efendisinin böyle cahil bir adama, özene bezene, böyle güzel bir takvim yolladığından dolayı artık adamakıllı içerlemiş bulunan memur, daha fazla dayanamaz; onun da cevabını verir:

«— Vallahi Ağa hazretleri; der. O da olsa sizin gibi bir adama bu takvimi yolhyan müneccimbaşıdır..»

Türk — Yunan dostluğu!

[Akbaba'nın 1924 yılı koleksiyonundan]

Eski Türk Mizahı

Bir mizah dergisi

Yurdumuzda ilk yayınlanan mizah dergilerinden biri de «Meddah» adını taşıyordu. «Meddah» ilk sayısında, gazete, dergi çıkarmanın bilinmezliklerini bakınız ne kadar özden bir şekilde itiraf ediyor:

«Biz de, benzerimiz olan mizah gazeteleri gibi, kapatılmak vartasına maruz kalmamak için, ne yolda bir dil kullanacağımızı, nelerden bahsedeceğimizi şimdiden bulup kestirmekte ve okuyucularımıza bildirmekte mazuruz. Hele bir çıkalım, birkaç konuşma dili deneyelim bakalım; sonu nasıl olacak?»

Bir süre sonraki sayılarından birinde:

«Bir iki haftadır gazetemin gerek tertibinde, gerek resimlerinde, gerek yazılarında pek büyük münasebetsizlikler görülmektedir. İnşallah bundan böyle bunlara meydan vermiyeceğiz.»

Diye kendinden şikâyetçi olan «Meddah» 28. sayısında kapanmıştır.

Eski Şiirde Mizah

Kedi ağıtı

Namık Kemal, zaman zaman, mizah şiirleri de yazar; ancak bunları asıl adıyla değil de takma adlarla yayımlardı. Kedi Ağıtı, bunlardan biridir. Namık Kemal, bu manzumesini, Tanzimat devrinin en sevilmiyen, en kötü şöretli sadrazamlarından Mahmud Nedim Paşa'nın görevinden uzaklaştırılması üzerine yazmıştı. Aşağıdaki mısralar, uzunca olan bu manzumeden alınmıştır.

Keyfi gelse bıyığın oynatarak mırlar idi,
Kızdırırsan yüzüne atlıyarak hırlar idi.
Kuyruğu geçse ele dırlanarak zırlar idi,
Sofradan her kedinin def'ini hazırlar idi:

Kedimi gâflet ile fare-i idbar yedi,
Buna yandı yüreğim ah kedi, vah kedi.

Ne zaman bir tarafa hışm ile saldırırsa eğer,
Başı kaplan kesilir, kuyruğu sanki ejder,
Düşmanı yan bakışla eyleridi zirüzeber
Yanına uğramamıştır kedimin havf ve hazer,

Kedimi gâflet ile fare-i idbar yedi,
Buna yandı yüreğim ah kedi, vah kedi.

Ürperip tüyleri bir kerre deyince mırnav,
Korkudan başlar idi lerzişe bakkalla manav,
Saldırırdı adama, bulmaz ise başka bir av,
Yüzünü görse köpekler, diyemezken hav hav,

Kedimi gâflet ile fare-i idbar yedi,
Buna yandı yüreğim ah kedi, vah kedi.

Etmedik yer mi kodu savleti dünyada harap?
Ne imaret, ne kebabçı, ne salaş ve ne kasap,
Hep şaşıp kalmış iken bahtına akran, etrap,
Akibet eyledi devran onu da mav ü türap

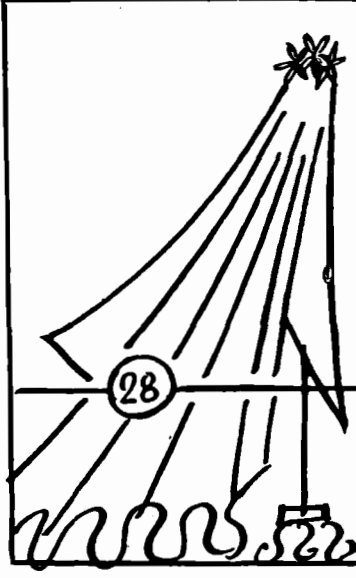
Kedimi gâflet ile fare-i idbar yedi,
Buna yandı yüreğim ah kedi, vah kedi.

Sokulunca yatağa kovmak ile gitmez idi,
Okşamakla, tokatı, tekmeyle farketmez idi,
Yiyecek görse gözü, hırlaması bitmez idi,
Neylemezdi daha kalsaydı eğer, netmez idi;

Kedimi gâflet ile fare-i idbar yedi,
Buna yandı yüreğim ah kedi, vah kedi.

SATILIK GELİN ESVABI

YAZAN - ADNAN TAHİR
ÇİZEN - TURHAN

İRFAN VE ANNESİ GÖRÜCÜ GELDİKLERİ GÜN NESRİN, GENÇ ADAMI GÖRÜR GÖRMEZ HER ŞEYİ BİR ANDA KAVRAMIŞ, VE ÇOK ÜZÜLMÜŞTÜR. İRFANIN, HEM NERİNİ HEM DE PERİHANİ İDARE ETMEK İSTEDİĞİ NE KADAR BELLİYSE, HANGİSİNDE KARAR KILACAĞI AYNI NİSPETTE MEÇHULDÜR. BU DURUMU HİÇ DE HOŞ KARŞILAMAYAN NESRİN MESELEYE BİR HAL ÇARESİ BULMAĞA KENDİNİ MECBUR HİSSETMEKTEDİR.

BIRAK ŞİMDİ GEVEZELİĞİ DE BENİ DİNLE. ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞ İÇİN BİR YERE GİTMEMLİĞİM. AMA TEK BAŞIMA ÇEKİNYORUM. SEN DE BERABER GELELEKŞİN... TAMAM MI?... LOKTEŞEKKÜR EDERİM. SEN HEMEN ÇIK. OTOBÜS DURAĞINA GEL... BEN DE GELİYORUM.

SUAL SORMAK YOK. BAŞIM DERTTE. GERÇİ DOĞRUDAN DOĞRUYA BENİ İLGİLENDİREN BİR MESELE DEĞİL AMA ABLAMI ÇOK YAKINDAN İLGİLENDİRİYOR.

OKULLAR AÇIKKEN SENİ HERGÜN GÖRÜYORDUM... TATİLDE İSE KIRK YILDA BİR. ÇOK HAYIRSIZSIN NESRİN...

ÇOK CANIM SIKILIYOR. KAÇ GECEDİR UYKU UYUYAMIYORUM. BİR HAL ÇARESİ BULAMAZSAM SONU FENA OLAÇAK. ABLAMI NE KADAR SEVDİĞİMİ BİLİRSİN.

SENİN DE BENİM SENİ NE KADAR SEVDİĞİMİ BİLMEN LAZIM. CANINI SIKAN ŞAYET BİR ERKEKSE... SÖYLE HESABINI GÖREYİM.

ADRESİ TELEFON REHBERİNDEN ÇIKARDIM. 39 NUMARA OLMA-SI LAZIM. BİR HANMIŞ... ŞEY... UĞURHAN... ÜÇÜNCÜ KAT...

TAMAM... CADDE BU CAD-DE... TEK NUMARALAR BU TARAFTAN... İLERİ DOĞRU YÜKSELEREK DEVAM EDİYOR.

İŞTE BURASI... 39 NUMARALI UĞURHAN... ARADIĞIN KİMSE KAÇINCI KAT-TAYDI?... ADI?... SOYADI?... NE İŞ YAPIYOR?...

ADINI, SOYADINI, NE İŞ YAPTIĞINI BEN BİLİYORUM. TABE-LÂSİ DA VAR. TAMAM. LENGİZ, SEN BENİ BURADA BEKLE... ÇOK KALACAĞIMI ZANNETMİYORUM. HEMEN DÖNERİM.

DEVAMI VAR

BİR MİRASCI BİR ARANIYOR!

AZİZ NESİN

— 21 —

Daireye ilk geldiği zaman da üstübaşı dökülüyordu. Sonra birdenbire kılığını düzeltti, iki dirhem bir çekirdek oldu. Miras filân kaldı zannetmiştim; o da değilmiş... Jipsi Kenan'ın parayı nerden bulduğunu hepimize merak olmuştu. Bir küçük memur nerden bulur parayı, besbelli rüşvet alıyor. Ben rüşvet almadım dersem yalan... Ama bizim gibi küçük memurların aldığı rüşvetten ne çıkar, sigara parası bile olmuyor.

Bir akşam beni Boğaz'da bir lokantaya davet etmişti. İçerken bir punduna getirip,

— Arkadaş, sen bu kadar zenginsin de neden bu memurluk yüküne katlanıyorsun? dedim.

— Yok canım, ben zengin filân değilim... dedi.

— Öyleyse bu kadar parayı nerden bulup da harcıyorsun?

— Pek kurcalama... Herkesin bir dalgası var...

Bu üstükapalı söz üzerine daha çok şüphelendim. Kollamaya başladım, rüşvet alırken bir yakalamam... Hep arkasındayım, bir dalaveresini yakalıyamadım. İş yapmıyor ki rüşvet alsın... Bir gün buna açıktan açığa, geçim sıkıntısı çektiğimi anlattıktan sonra işi tehdide bindirip,

— Aldığın parayı kırışacağız, bana da pay ver, yoksa ihbar ederim... dedim.

Umursamadan,

— İyi ya ihbar et! dedi.

Bir zaman dargın durduk. Çok geçmeden de memurluktan ayrıldı, gitti daireden. Beni de işten çıkardılar... Halim perişandı. Ne halt edeceğim diye pispis düşünüp duruyordum. Bir gün Beyoğlu'nda avare avare dolaşıp dururken Jipsi Kenan'la karşılaştım. Aramızda bir şey geçmemiş gibi bana yakınlık gösterdi. İşten çıkarıldığımı öğrenince acıdı halime. Bir pastaneye girdik.

— Senin gibi bir delikanlı işsiz kalır mı hiç? dedi.

— Elimde bir zenatım yok, diplomam yok, torpelim yok...

— Kendine yazık ediyorsun... Boyun uzun, omuzların geniş, aslan gibisin, yakışıklıydın da üstelik... Tam arayıp da bulamadıkları cinsten. Seni görseler kapışır be...

— Kim kapışır... Ne diyorsun sen; aylardan beri ortalıkta do-

lanıp duruyorum da suratıma bakan bile yok...

— Hani sen bana bir zaman, nerden para bulduğunu sormuştun ya...

— Evet?

— Sana bir arkadaşlık yapacağım...

Anlattıklarına göre, o gece Yüksek Kulüp denilen yer her neresiyse, orda balo varmış, beni oraya götürecekmiş. Oraya gince, benim gibi bir delikanlının iş bulmaması imkânsızmış.

— Yalnız kılığı düzmelisin biraz... dedi.

Beni evine götürdü. Maçka'da küçük bir apartımda tek başına oturuyor. Fazla bir smokini varmış, çıkardı.

— Giy şunu!

Giydim, büyük geldi. Hem bol, hem de uzun...

— Yahu aksiliğe bak, kiralık elbise veren yerler çok ama, vakit geçti, şimdi hepsi kapalı... Vakit olsa bir terziye de düzelttirirdik bunu da...

Bir zaman düşündükten sonra, — Dur, bir kolayını buluruz... dedi.

Giydirdi bana smokini... Elinde de her iş geliyor. İğnelerle tutturarak pantolonun ağını, belini darlaştırdı, paçalarını kısalttı, ceketin kollarını kıvrıp iğneledi. Sonra da smokini sıkıca bir ütiledi. Giyip baktım kendime aynada, eh tam olmuşum... Elbisenin iğreti olduğu hiç belli değil. Teftişe hazır uçaksavar topu gibi pırıl pırıl parlamışım.

Sonra efendim, Jipsi Kenan'ın bir arkadaşı varmış, o arkadaşı nişanlıyla geldi eve. Hususi arabaları da var, bizi de alıp götürdüler. Anadolu yakasına geçtik, o dediği Yüksek Kulüp'e geldik.

Bu Yüksek Kulüp denilen yer, koskoca bir bahçe içinde ve deniz kıyısında büyüük bir köşk... Bahçedeki kapıcı yeri, benim o zaman anamla, kardeşlerimle oturduğum Şehremini'deki evden daha büyük. Araba, bir kanadı açık, demir kapıdan girdi, bir zaman kumlu, çakıllı yoldan, ağaçlar arasından gittik... Köşkün önünde indik arabadan. Başka hususi arabaların durduğu yerde park yaptı bizim araba da...

Siz İstanbul'un acemisisiniz, değil mi? Bilmezsiniz oralarını... Biz gittiğimizde hava kararmıştı iyice. Ama o koca köşk, ışı-

şıl donanmış elektrikle. Bahçedeki ağaçlara da renkli lâmbalar asmışlar. Bahçe yollarında da süslü demir lâmba direkleri var...

Ben hayatımda böyle muhteşem bir yer görmemişim, yürürken elim ayağım dolanmaya başladı. Hem geldiğime pişmanım, hem de burasını merak ediyordum.

İki yandan geniş basamaklı mermer merdivenle çıkılıyor köşke. Sonra beyaz boyalı, işlemeli demir kapı... O kapıyı geçince bu sefer, yine işlemeli, oymalı, gayetle süslü bir tahta kapı... Daha sonra camlı bi koca kapı daha. Ordan salona giriliyor. Salon dersem, ova gibi bir yer, içinde at koştur... Salona girince, birden suratıma çarpan ışıklardan burnuma yumruk yemiş gibi sersemledim, gözlerim karardı. Biraz da ürkeklik var bende, ondan... Demek yıllardan beri duyduğum yüksek sosyete denilen yer burası, şimdi ben yüksek sosyetenin içine girdim, iyice sersemle döndüm. Gözümün çarpan ışık bir yandan, burnuma çarpan kokular bir yandan, kulağımı dolduran kahkahalar bir yandan, evet, çarpıldım...

Salon, süslü kadın erkek dolu... Karşılıklı kapılar açılıyor salona. Bu kapılar oymalı, işli, yaldızlı ve boyalı... Duvarlar tırş yağlı boya, yaldızlı kabartma yapıtlarla duvarlar bölüm bölüm çerçevesizmiş. Bizim bildiğimiz üç katlı ev yüksekliğindeki tavan da boydan boya renkli, yaldızlı süslerle bezeli. Koca man salkım salkım sarkan avizelerin mercceklerinden yansıyan ışıklar, fısıkyeden fısıkyırcasına salona dağılıyor, kadınların tozpembe, matesmer, durubeyaz, kaysı kumralı, duru ak, kadife tenli çıplak omuzlarına, enselerine, sırtlarına, boyunlarına, gerdanlarına, avize mercceklerinden renk renk yelpazelenen ışıklar serpiliyor.

Şaşkınlık içindeydim... Burası, çocukluğumda gördüğüm bir filmdeki muhteşem bir salona benziyordu. Viyana saraylarından bir salon...

Şimdi nerdeyse, yaldızlar, nişanlarla süslü kaskatı bir mareşal elbisesi içinde, rugan çekmesinin altından geçen sübye, pantolonun ütüsünü, kalıp gibi gösteren Avusturya imparatoru, merdivenlerden ağır ağır salona inerek,

tafta tuvaletinin içinde taşbebek gibi duran ve elindeki ipek dantel mendilli uğuşturur kadının sol elinin parmaklarının ucundan yavaşca tutup, dansa başlayacak, bir Viyana valsi kadınlarla erkekleri saracak. Sonra monokollu prensler, arşidükler, prensesler dansa katılacaklar. Kıyıya çarpan dalga fısırtılarıyla ipek, atlas, dantel, tafta fiştanların uzun etekleri yerden kesilecek. Kadınlar, erkeklerin ellerinden savrulup tüy tüy, renk renk havada uçacaklar.

Hafta izninde Yenicami avlusuna gelip de, hiç görmedikleri İstanbul kalabalığının korkusundan kaybolacaklar diye elele tutuşan askerler vardır ya, ben de işte öyle oldum, Jipsi Kenan'ın eline yapıştım. Bir de baktım, bizi arabasında getiren adamla nişanlısı yanımdan yok olmuşlar. Kenan elini çekip kurtardı benden. Dibe doğru yürüdük. Kenan beni kalabalıktan bir yana çekip,

— Bu gece, dedi, kendini iyi kullanabilirsen yıldızın parlayabilir.

— Nasıl iyi kullanayım kendimi?

— Satış meselesi bu... Kendini satmasını bileceksin. Ağırdan al, dirhem dirhem sat kendini... Parlak bir istikbal hazırlayabilirsin kendine. Benden arkadaşlık bu kadar, gerisi senin erkeklğine kalmış bir iş... Bu gece burda bir iş çıkaramazsan, anla ki sende iş yok, ömrün oldukça sürünmeye mahkûmsun demektir. Ondan sonra kaldırı kendini Sarayburnu'ndan aşağı at...

Sanki burası İş Bulma Kurumu'ymuş gibi konuşuyor. Bilmediğim bir yer, tanımadığım insanlar, herkes buraya eğlenmeye gelmiş, kimden gidip de iş istiyeyim?

Kimseden iş istemiyecemdim. İş kendiliğinden benim ayağıma gelirmiş burda. Yalnız ben salına salına boy gösterecektim...

(Devamı var)

BUZDOLABI
ÇAMAŞIR MAKİNASI
GAZ SOBASI

ARÇELİK

BUZDOLABI
ÇAMAŞIR MAKİNASI
GAZ SOBASI

MİLLETLER GÜLÜYOR

Müthiş Joe!

Müşteriler, barın en kuytu köşesindeki masanın etrafına toplanmışlar, kasabayı kırıp geçiren «Müthiş Joe»den korkuyla bahsediyorlardı.

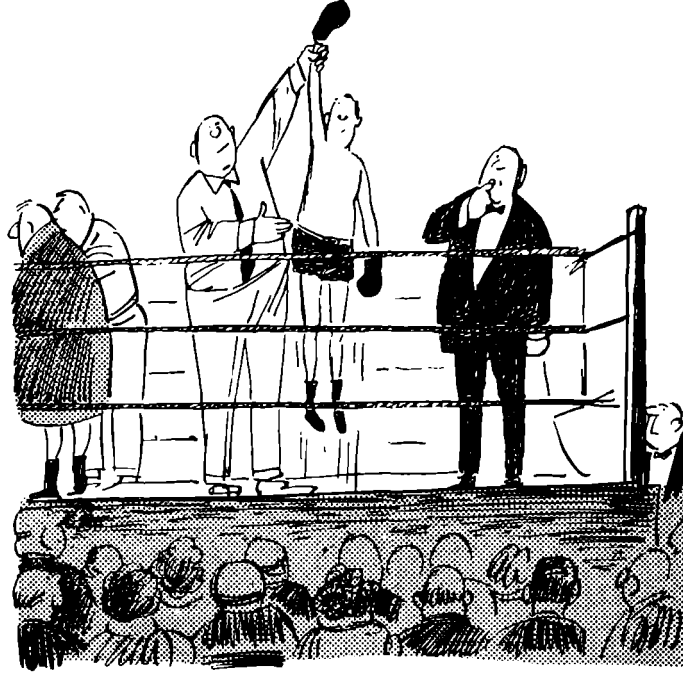
Kısa boylu, çelimsiz bir adam konuşulanları müstehzi bir tavırla dinledikten sonra:

— Şu «Müthiş Joe»nuzla beni güldürüyorsunuz dedi. Bakın, daha bir saat olmadı, Müthiş Joe'nun yüzüne, ser-seri bir palavracı olduğunu haykırdım!...

Dinleyenler merakla sordular:

— Peki, buna karşılık Joe, sizin yüzünüze bir yumruk indirmedi mi?...

— Ne gezer! Ağzını bile açmadı!... Çünkü kim olduğumu söylemeden telefonu yüzüne kapadım!...

— Galip, müthiş Joe!..

Kur'a

Jacques gırtlığına kadar borçluydu. Alacaklıların hücumuna uğramamak için, evden erken çıkıyor, gece de çok geç dönüyordu. O gün nasılsa, uyuya kalmıştı, kapının ziliyle uyandı. Gelen alacaklıların en sunturlusuydu:

— Borcunuzu ödeyecek misiniz? diye sordu.

— Bugün imkânsız!... Ama pek bekliyeceğinizi zannetmem, eğer şansınız varsa, yarın bu parayı alabilirsiniz!... Bakın izah edeyim: Alacaklıların adını kâğıtlara yazıp, şap-kamın içine atıyor, iyice karıştırıyorum, sonra da talihli alacaklıyı çekiyorum...

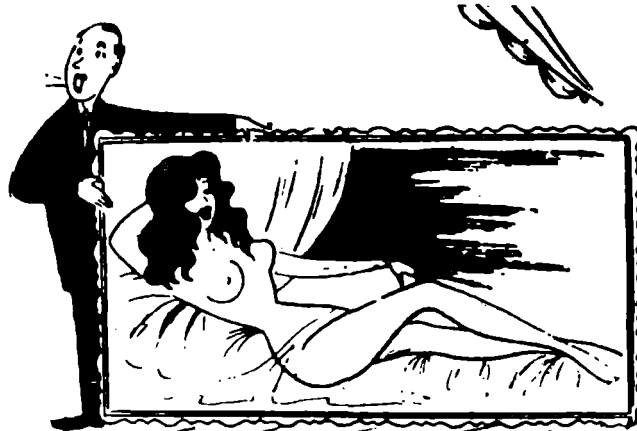
— Benimle alay ediyorsanız, bu size çok pahalıya mal olur!!!...

— Yoo!... Yavaş olun, Mösyö! Yavaş!... Yoksa yarınki kur'aya iştirak hakkını tamamen kaybedersiniz!!!...

Neden evlenmemiş!..

İhtiyar bir kız, niçin evlenmediğini soranlara şu cevabı verdi:

— Homurdanarak uyanan bir köpeğim, yemek yerken konuşan bir papağanım ve geceleri dışarda geçiren bir kedim varken niçin evleneyim?...

— Gel karıcığım, yatak odamız için bir tablo istemiştin, işte aldun!

New-York

New-York'lu bir milyar-der Paris'ten döndükten sonra, arkadaşlarından birine seyahatini anlatıyordu:

— Ah! gözünü sevdiğim Paris! dedi; Orada her şey bambaşka!.. Hele kadınlarını bir görsen!

Ne diyordum? Evet! Başından çok enteresan bir macera geçti, bak anlatayım!... Bir gün kahvede otururken, şahane bir kadınla göz göze geldik, o bana baktı, ben ona. Kalktı bir arabaya bindi, ben de arkasından fırladım bir taksiye bindim «Öndeki arabayı takip et! dedim.» O arabadan indi, ben de indim, muazzam bir binadan içeri girdi, ben de peşinden...

— Eee... Sonra dedi arkadaşısı sabırsızlıkla.

— Sonrası, bina New-York-takilerin aynı!...

— Yeni numaran yok mu? Bunları sinemada çok gördük!

Yalan

Küçük oğlan, merakla babasına sordu:

— Babacığım, avukatlar niçin kadınlar gibi manto giyorlar?

Baba biraz düşündükten sonra:

— Kadınlar kadar usturlu- lu yalan söyleyebilmek için dedi...

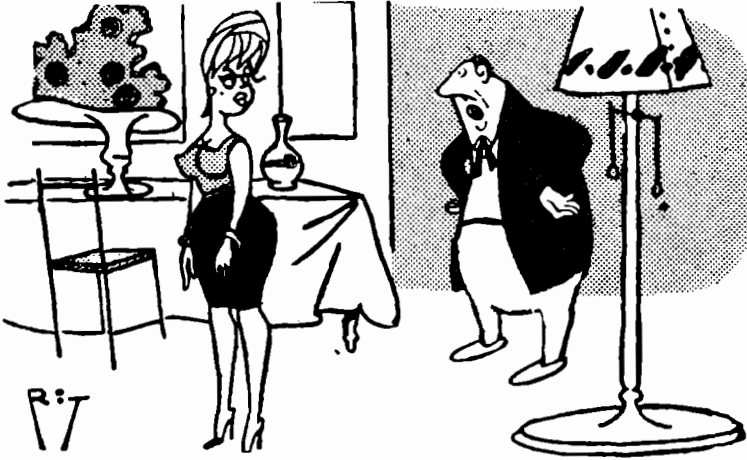
Söyle!...

Adam karısının, kendisine ihanet ettiğini öğrenmiş. Eve deli gibi geldi; kapıyı huşm- la açarken:

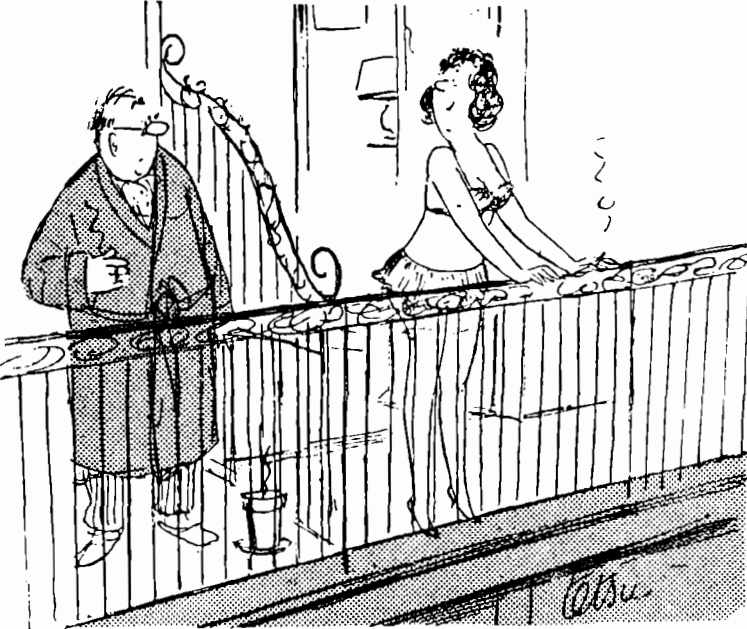
— Her şeyi biliyorum! diye haykırdı...

— Kendine o kadar çok güvenme, dedi karısı, Preveze Savaşı hangi yılda olmuştu söyle bakalım!...

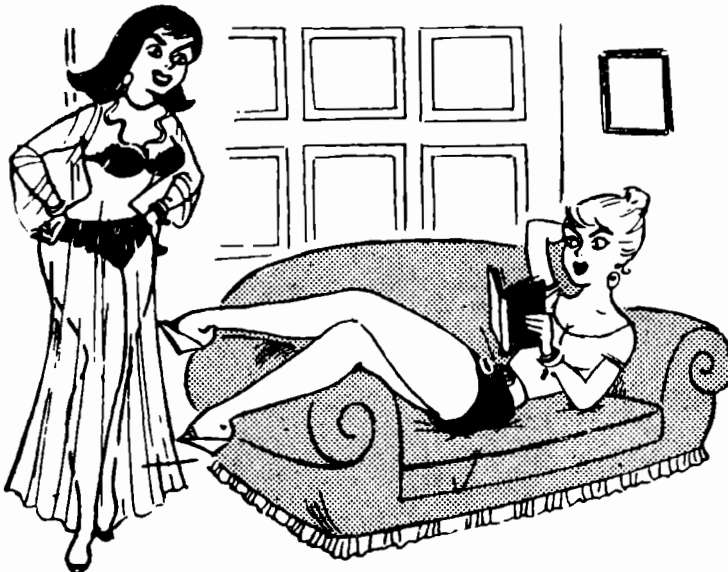
Dünya Karikatürleri

- PARA, HERGÜN PARA... SENİN MUHAKKAK BİR MALİYE TAHSİLDARIYLA İLİŞİĞİN VAR!

- OOH... BAHAR GELDİ DEĞİL Mİ KOMŞU ?

- BUGÜN SİYAHLAR GİYDİM, BENİM KÖMÜR TÜCCARI GELECEK !

- BEN DEMEDİM MİYDİ, SUZAN BİZDEN BİR ŞEY SAKLAMAZ DİYE!..

- KAÇ KUTU İSTİYORSUNUZ ?
- NE KADAR VARSA VER !..

İyi bir
oyuncunun...

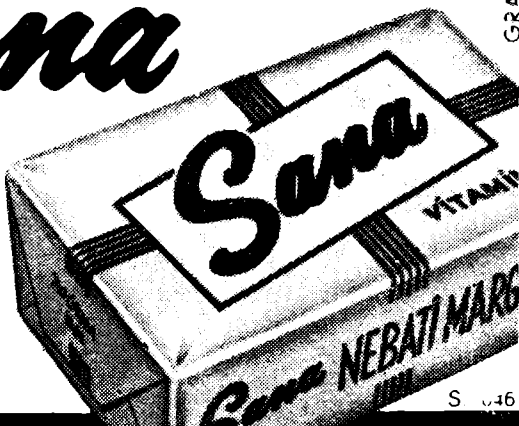
...SANA'ya ihtiyacı var.

Günlerini hareket hâlinde geçiren gençler, kaybettikleri enerjiyi ancak bol SANA'lı ekmek dilimleri ile tazeliyebilirler.

SANA, ihtiva ettiği A ve D vitaminleri ve kendine has lezzeti ile, yalnız gelişme çağındakilerin değil; büyüklerin de severek yedikleri en faydalı gıdadır.

Sana

ağıza
tat,
vücuda
sıhhat!

GRAFIKA

S 46

En güzel Türkçenin en güzel şiirleri:

Gönülden Seşler

Orhan Seyfi Orhon

Bütün kitapçılarda arayınız.

En iyi kâğıt, karton kapak, beş renkli kuşe
gömlek, iplik dikiş. Fiyatı 750 kuruş

AKBABA YAYINEVİ, Divanyolu, Klodfarer
caddesi, No: 8—10

Ferhan BOZKURT, Ankara caddesi Kebeci han,
İSTANBUL.

(AK—104)

REKLAM
LARINIZ
İÇİN

"BASIN İLÂN KURUMU"

Genel Müdürlük

Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No. 1
İstanbul

Telefon : 22 43 84 - 22 43 85

Telgraf Adresi : BASIN KURUMU

ŞUBELER

İstanbul
Ankara
İzmir
Adana
Bursa
Diyarbakır
Erzurum
Eskişehir
Konya
Zonguldak

A.B.D.
Almanya (Federal)
Almanya
Avusturya
Avustralya
Belçika
Bulgaristan
Çekoslovakya
Danimarka
Fransa
Hollanda
İngiltere
İspanya
İsrail

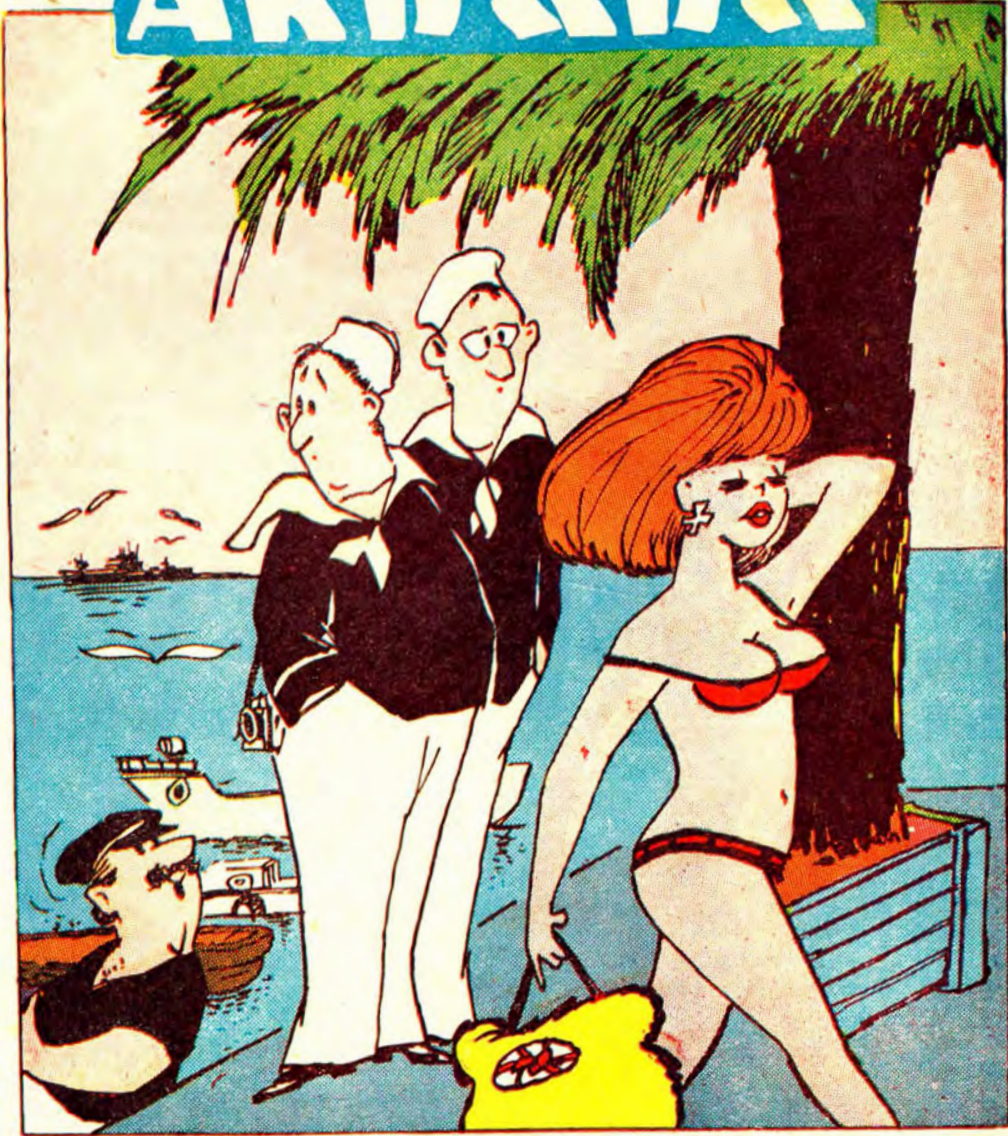
DIŞ MUHABİRLER

İsviçre
İsviçre
İtalya
Japonya
Lübnan
Macaristan
Norveç
Pakistan
Polonya
Portekiz
Romanya
Yugoslavya
Yunanistan

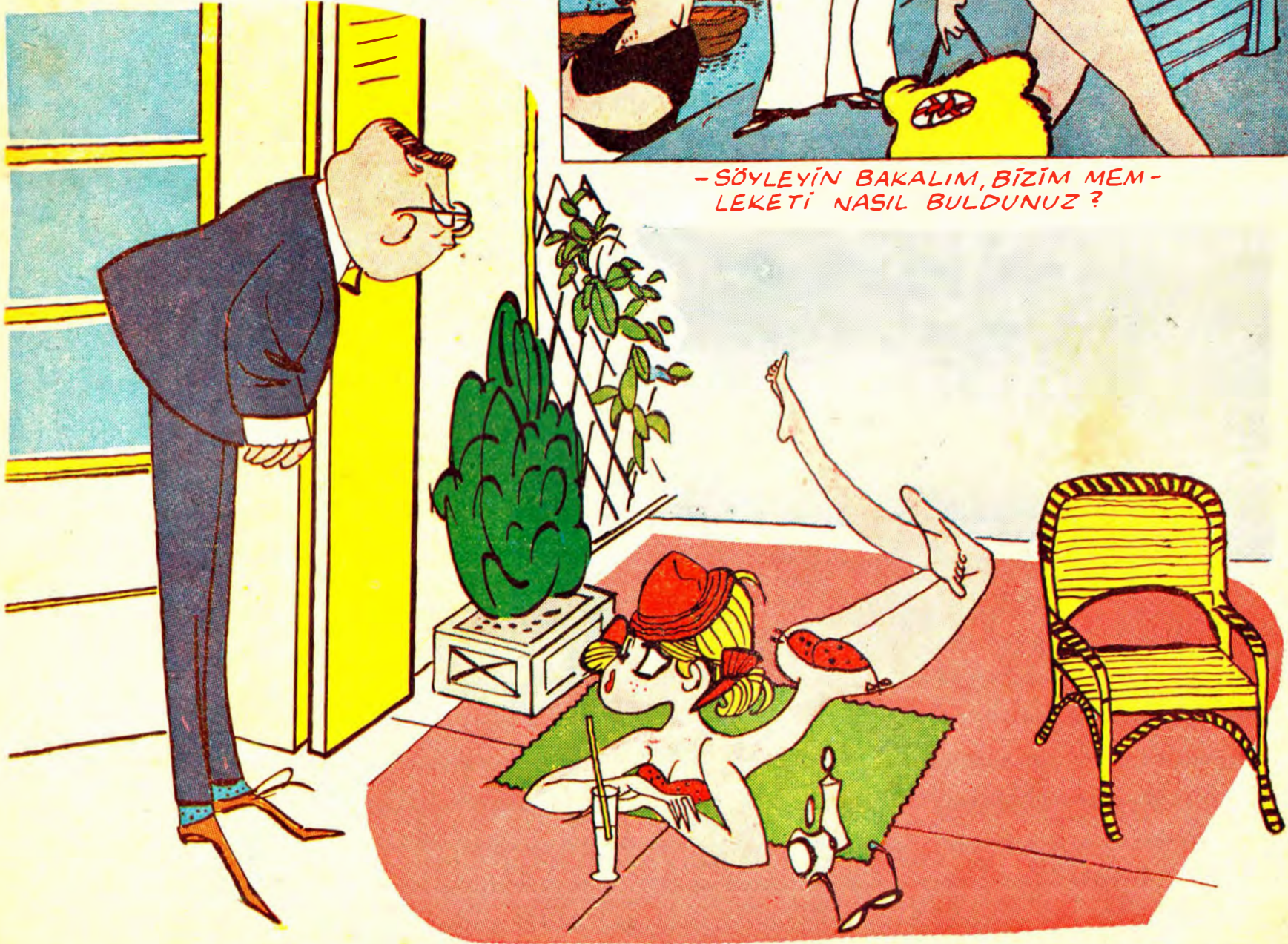
AKHABA

-DENİZ MEVSİMİ GELİNCE BAŞU-
CUMA BU TABLOYU ASARIM

-SÖYLEYİN BAKALIM, BİZİM MEM-
LEKETİ NASIL BULDUNUZ?

-ANLAMIYORUM BABA, BİRGÜN BANA DAHA ÇOCUKSUN DİYORSUN,
BİRGÜN KOSKOCA KIZ OLDUN DİYORSUN!..